ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 15, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 137 (772).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 1921.

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ὁ Κυπριακὸς Λαὸς διὰ τῆς Παγκυπρίου Συνελεύσεως ἐψήφισεν ἤδη τὸν πολιτικὸν ὀργανισμὸν ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναμένει τὴν συστηματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν προσπαθειῶν του, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ταχυτέραν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιθυμητοῦ ἀποτελέσματος. Καὶ τοῦτο διότι ἡ Ἕνωσις πάντοτε ἀποτελοῦσα τὸν ἰδεώδη πόθον τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλληνικωτάτης Νήσου δὲν ἀπετέλεσεν ἀτυχῶς τὸ ἀντικείμενον συστηματικῆς ὠργανωμένης πολιτικῆς προσπαθείας ἡ ὁποία πρέπει βεβαίως νὰ ἔχῃ διαγεγραμμένην πορείαν διὰ νὰ ἔχῃ καὶ ὡρισμένον ἀποτέλεσμα.

Δὲν εἶνε φυσικὰ ποσῶς ὠφέλιμον ἐθνικῶς νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὸν πολιτικὸν βίον τῆς Κύπρου κατὰ τὴν Ἀγγλοκρατίαν καὶ ἐπικρίνωμεν ἐνεργείας, πράξεις καὶ λόγους τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν, παλαιῶν καὶ νεωτέρων, ἀλλ' εἶνε προφανὲς ὅτι, ἂν ὑπῆρξεν ὁ ζῆλος, δὲν ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ἡ μέθοδος εἰς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν κινήσεις, ἐνῷ ἐκ τῆς μεθοδικῆς ἐργασίας ἀπορρέουσι πάντοτε τὰ εὐτυχῆ καὶ μεγάλα ἀποτελέσματα εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ ἑπομένως καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ἤδη ὅμως ὁ δρόμος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ σταδιοδρομήσῃ ὑψηλόφρων καὶ ἀκαταδάμαστος ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία ἐθεμελιώθη καὶ οὐδεμία ὑπολείπεται εἰς οὐδένα δικαιολογία δι' οἱανδήποτε παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς χαραχθείσης τροχιᾶς. Ἤγεται πολιτικοὶ καὶ ἰδιῶται ἁπλοῖ ἔχουσι πρὸ ὀφθαλμῶν ὡρισμένην τὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ κινοῦνται καὶ ἐπιτακτικὸν ἔχουσι καθῆκον ὅπως συντεταγμένοι προχωρῶσι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ πόθου καὶ πραγματοποίησιν τοῦ ἱερωτάτου πόθου ὁ ὁποῖος φλέγει τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν καὶ κυμαίνει τὰ στήθη τῶν Ἑλληνοκυπρίων.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τοῦ προηγηθέντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας δὲν παρετηρήθη πιστὴ ἀφοσίωσις εἰς τὰ ψηφισθέντα οὐδ' αὐτῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκύρωσαν αὐτὸν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των καὶ ὤφειλον ἀπὸ θέσεως καὶ ἀξιώματος νὰ καταδείξωσιν ἐμπράκτως τὴν ἱερὰν ἐπιθυμίαν νὰ εἰσαχθῇ τάξις καὶ ἐπικρατήσῃ εὔρυθμία εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα. Τὸ κακὸν λοιπὸν τοῦτο προηγούμενον δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ νεαροῦ Πολιτικοῦ Ὀργανισμοῦ διότι ἐδῶ πρόκειται πλέον περὶ ἀνεπανορθώτου βλάβης ἐθνικῆς τῆς ὁποίας ὁ ὑπαίτιος ἢ οἱ ὑπαίτιοι θὰ ἦνε ἄξιοι τῆς ἀπολύτου ἐθνικῆς καταδίκης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ λάβῃ καλῶς καὶ αὐστηρῶς ὑπ' ὄψει του ὅτι καθῆκον ὑπέρτατον ἔχει νὰ ὑποβάλλῃ πᾶσαν ἐνέργειάν του ὑπὸ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τὸν ὁποῖον διὰ τῶν πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων του ἐψηφίσαμεν. Προσωπικαὶ συμπάθειαι ἢ ἀντιπάθειαι πρέπει πάντοτε νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ἡνωμένοι εἰς ἄρρηκτον κύκλον νὰ συναγωνιζώμεθα ὡς οἱ ἄριστοι φίλοι καὶ συστρατιῶται εἰς τὸν μέγαν κοινὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως.

Δὲν ἀρκεῖ δὲ μόνον ἡ μεγαλόστομος διακήρυξις ὅτι συμφωνοῦμεν ὅλοι εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐθνικῆς πορείας, ἀλλ' ἐπιβάλλεται καὶ ἡ κοινὴ δρᾶσις, ὁ κοινὸς ἀνιδιοτελὴς ἀγών, ἡ ἀπροφάσιστος καὶ χωρὶς ἀναβολὰς ἐκτέλεσις ἐκείνου τὸ ὁποῖον θεωρεῖται σκόπιμον καὶ συντελεστέον εἰς τὴν ἐπιδιωκομένην **Ἕνωσιν.**

Οἱ Κανονισμοὶ εἶνε ἄψυχοι καὶ ὑπομείνωσι γράμμα ξηρὸν καὶ νεκρόν, ἐὰν ἡ πνοὴ τῆς φιλοπατρίας δὲν ἐμφυσήσῃ εἰς αὐτοὺς ζωὴν καὶ κατασκήνωσιν ἀποτελεσματικὴν τὴν λανθάνουσαν εἰς αὐτοὺς μεγάλην δύναμιν. Θὰ προβῶμεν συμφώνως πρὸς αὐτοὺς μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἐντίμων ἐκπροσώπων τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ ἀναμένῃ εὐλόγως ἡ Κυπριακὴ ψυχὴ τὴν λύσιν τοῦ δυσκόλου προβλήματος τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ξενικοῦ Καθεστῶτος.

Ἀλλὰ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν 46 τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν ὑποθέσεως πρέπει νὰ ἀναλογίζεται τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τὴν ὁποίαν θὰ ἀναλάβῃ ἀπέναντι τῆς Κύπρου ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ Παν-ελληνίου ἐν γένει καὶ ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ἐργάζεται ἀόκνως, ἀκαταπαύστως καὶ μετὰ τῆς αὐταπαρνήσεως ἐκείνης ἡ ὁποία διέκρινε καθ' ὅλον τὸν μακρὸν ἐθνικὸν ἡμῶν βίον τοὺς περιβεβλημένους τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν τοῦ ἔθνους τυχῶν, τῆς προσόδου καὶ ἀκμῆς, τῆς δόξης καὶ τῆς μεγαλουργίας. Ὁ Τόπος ὅλος ἐν ἠθικῇ, ἐξεγέρσει θαυμαστῇ ἀπὸ τῶν νέων ἐντολοδόχων του τρόπον ἐργασίας διάφορον εἰς πολλὰ ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐφήρμοσαν κατὰ τὴν δρᾶσιν των ἐπὶ τετρακονταετίαν. καὶ πλέον οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ καὶ Ἐθνικοὶ Ἡγέται τῆς Νήσου. Ἀναγνωρίζομεν, τιμῶμεν καὶ εὐγνωμονοῦμεν ἐννοεῖται τοὺς ἀγωνισθέντας μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν εἶνε ὅτι αἱ νέαι περιστάσεις καὶ νέαι συνθῆκαι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει διὰ νὰ **συγχρονίσωμεν** *τὰς πολιτικὰς ἡμῶν ἐνεργείας πρὸς τὴν μεταπολεμικὴν ἐποχὴν διὰ νὰ ἐνισχυθῶσι καὶ αἱ ἐλπίδες περὶ τῆς τελικῆς ἐπικρατήσεως καὶ τοῦ θριάμβου εἰς τὰς ἀπελευθερωτικὰς ἡμῶν προσπαθείας. Ἀκριβῶς δὲ διότι ὁ ἀγὼν τῆς Κύπρου εἶνε καὶ θὰ εἶνε ἠθικὸς καὶ τὰ ὅπλα ἡμῶν πνευματικὰ πάντοτε ἐπιβάλλεται ἀπολύτως ὅπως ἡ δρᾶσις ὅλων τῶν παραγόντων τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος τοῦ πολιτικοῦ τὸ ὁποῖον ἐθέσπισεν ἡ Παγκύπριος Ἐθνοσυνέλευσις. Ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἄκρων τῆς Νήσου καὶ ἀπὸ τοῦ Κέντρου αὐτῆς πρέπει ὄχι μόνον νὰ ἀνατείνῃ διάτορον τὸ ὑψηλὸν κήρυγμα τῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ νὰ κοινοῦται καὶ παρήγορος καὶ ἐνθαρρυντικὸς ὁ ρυθμὸς τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀπαύστου λειτουργίας τῆς πολιτικῆς μηχανῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀποθέσει τὰς γλυκυτάτας ἡμῶν ἐλπίδας ὅτι θὰ δώσῃ τὸ ὡραιότατον προϊόν, τὴν περιπόθητον καὶ φιλτάτην* **Ἕνωσιν.**

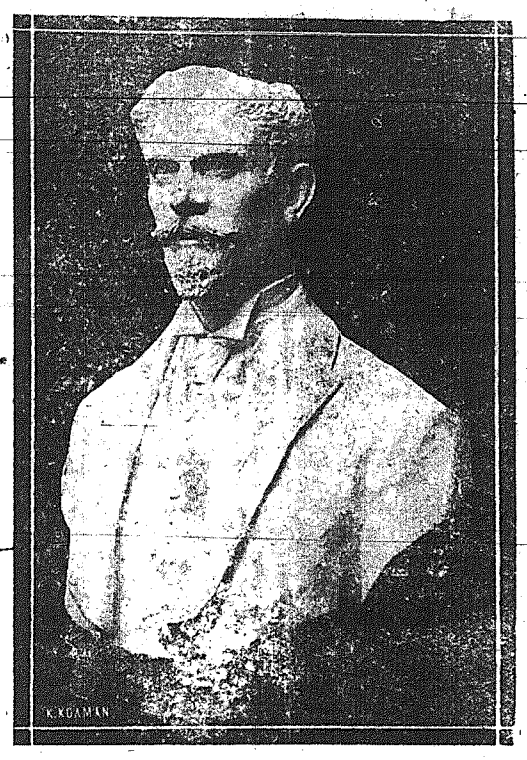

Ὑπερήφανος καὶ ὑψηλόφρων ἡ Κύπρος ἀτενίζει τὴν εὐγενικὴν τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώζου μορφήν, ὁ ὁποῖος μετ' αὐταπαρνήσεως ὄχι κοινῆς ἀντήλλαξε πρὸ 9 ἐτῶν τὴν λαμπρὰν καὶ ἐξέχουσαν κοινωνικὴν θέσιν του πρὸς ἐκείνην τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτου καὶ ὑπηρέτου τῆς φιλτάτης Πατρίδος, τῆς ἡρωοτόκου Ἑλλάδος.

* * *

Ὅταν μετὰ 6 ἡμέρας θὰ εἶνε ἡ ἐνάτη ἐπέτειος τοῦ θανάτου του, ἡ μνήμη τοῦ Ἑλληνικοῦ Παγκυπρίου θὰ στρέφεται πρὸς τὸν κρατερόθυμον ἐθελοντήν, ὅστις ἀνταλλάσσων τὴν φθαρτὴν αὐτὴν καὶ ἐφήμερον ζωὴν πρὸς τὴν αἰωνίαν δόξαν καὶ τὴν ἀθανασίαν, ἐτίμησε μετὰ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς νεωτέρας Κύπρου τὸ ὄνομα.

* * *

Θάνατος ὡς τοῦ Σώζου δὲν εἶνε φθορὰ καὶ ἐκμηδένισις, ἀλλὰ ζωὴ καὶ τόνωσις τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τῆς δουλωμένης Κύπρου, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ ὑπέροχον πνεῦμά του καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀντίληψιν τοῦ πατριωτικοῦ καθήκοντος ἀντλεῖ δύναμιν καὶ σθένος διὰ τὴν μέχρι τέλους συνέχειαν τῶν εὐελπίδων ἐθνικῶν προσπαθειῶν της.

* * *

Ἀτενίσατε τὴν ἀρρενωπὴν μορφὴν τοῦ μεγαλοθύμου τῆς Λεμεσοῦ πολίτευτοῦ διὰ νὰ ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὴν λεοντόθυμον ἔκφρασιν τοῦ προσώπου του, θερμανθῆτε ἀπὸ τὴν φλογερὰν πνοὴν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ ἥρωος καὶ λάβετε φῶς ἀπὸ τὸ ἀστραπηβόλον βλέμμα του, ὁδηγὸν ἀστέρα διὰ τὴν ἐθνικὴν πορείαν μας.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΨΥΧΑΙ
ΥΠΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΟΝΟΜΑ

—Αἱ ἀποκαλύψεις μιᾶς Ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς.

—Μόνη ἐγγύησις ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Παρίσιοι, Νοέμβριος — Δύο εἶνε αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι τὰς ὁποίας μὲ κάθε τρόπον, μὲ κάθε θυσίαν, μὲ κάθε μέσον ὀφείλομεν κατ' αὐτὴν τὴν κρισίμον ἐθνικὴν στιγμὴν νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Ἄγγλους. Π ῶτον, ὅτι ἡ ἐπανοφορὰ τῶν Μικρασιατικῶν πληθυσμῶν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν εἴτε κυριαρχίαν εἴτε ἐπικυριαρχίαν εἶνε ἠθικῶς καὶ ἀνθρωπίνως ἀδύνατο. Δεύτερον ὅτι ἡ μόνη ἐγγύησις τοῦ μέλλοντος δηλ. τῆς ζωῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν πληθυσμῶν τούτων θὰ ἔγκειται εἰς την διαρκῆ παρουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται δὲν εἶναι δυσαπόδεικτοι. Καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἐντεταλμένου νὰ τὰς διατρανώσῃ ἀποβαίνει εὐχερέστατον, ὅταν τὸ ὑλικὸν τὸ χρήσιμον διὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τὸ παρέχουν αὐτοὶ οὗτοι οἱ συμπατριῶται ἐκείνων τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ πείσῃ. Καὶ ἀκόμη περισσότερον εὐκολυνόμεθα εἰς τὸ διαφωτιστικὸν αὐτὸ ἔργον ὅταν τὰ ἐπιχειρήματά μας τὰ προμηθεύουν ἐπίσημοι Ἄγγλοι εἰς ἐπισήμους ἐκθέσεις.

Ἡ φωνὴ δύο Ἀγγλων.

Ἔχω σήμερον πρὸ ὀφθαλμῶν εὐγενῶς ἀνακοινωθείσας μοι τὰς δύο ἐκθέσεις τὰς ὁποίας ὑπέβαλον ἐσχάτως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν δύο μέλη ἀμφότεροι Ἄγγλοι—τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς σχηματισθείσης ὑπὸ τῆς Κοινωνίας ὑπὲρ τῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ταῖς γειτονικαῖς χώραις μετατοπισθέντων κατὰ τὸν πόλεμον γυναικοπαιδων. Ξηρὰ μετάφρασις μερικῶν μόλις ἀποσπασμάτων τῶν δύο φρικιαστικῶν τούτων ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀρκεῖ διὰ νὰ πείσῃ τὸν ἀγχινούστερον ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς ἐπανοφορᾶς Χριστιανικῶν πληθυσμῶν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν θὰ ἦτο χειρότερον ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, ἅτινα ἡ διοίκησις αὕτη διέπραξε καὶ τῶν ὁποίων μᾶς δίδονται ἀπαίσια παραδείγματα.

Πρὶν ἢ προβῶ εἰς τὴν ξηρὰν αὐτῶν μετάφρασιν ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι τὰ «ντοκουμέντα» ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ δύο αὐτοὶ Ἄγγλοι—ὁ δόκτωρ Κέννεδυ καὶ ἡ δεσποινὶς Κοῦσμαν—ἐθάσισαν τὰς ἐκθέσεις των τοῖς παρεχωρήθησαν παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν Κω(πόλει Σὲρ Ὅρας Ροῦμπολδ καὶ ἀφοροῦν κατὰ τὴν φρᾶσιν τοῦ κ. Κέννεδυ—«εἰς τὴν παλινόστησιν 2300 γυναικοπαίδων ἀποσπασθέντων κατόπιν ἀνακρίσεως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακωχῆς, ἀπὸ οἰκίας ἢ ἱδρύματα μουσουλμανικά».

Πλασταὶ δηλώσεις.

Μὲ τί ἔγγραφα εἶχον «ἐξισλαμίσει» οἱ τοῦρκοι τὰ ἀτυχῆ αὐτὰ γυναικόπαιδα τῶν χριστιανῶν; Ἀκούσατε τὸν κ. Κέννεδυ· «Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπαρτίζονται ἀπὸ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ γεννήσεως Χριστιανῶν παιδίων ἀναμφισβητήτως πλαστά, βεβαιοῦντα ὅτι πρόκειται περὶ μουσουλμανίδων, ἀπὸ ἐπισήμους ἐπιστολὰς Τούρκων ὑπαλλήλων περιεχούσας πλαστὰς δηλώσεις περὶ χριστιανῶν παιδίων καὶ ἀπὸ ὀνοματικοὺς καταλόγους τῶν τουρκικῶν ὀρφανοτροφείων, κατασχεθέντας ἀπὸ τὴν συμμαχικὴν ἀστυνομίαν, καὶ ἐν τοῖς ὁποίοις διεγράφησαν τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανοπαίδων καὶ ὑποκατεστάθησαν εἰς ταῦτα ὀνόματα μουσουλμανικά.» Τὰ κουρδικὰ ὀνόματα ἰδίως ἀφθονοῦν, καλύπτοντα χριστιανικὰς ψυχάς!

Τὸ ἐξισλαμιστικὸν αὐτὸ ἔργον συντελέσθη ἐπὶ 4ετίαν ὅλην κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον καὶ μὲ τὴν μεθοδικωτέραν ὀργάνωσιν. Ἀκούσατε πάλιν τὸν κ. Κέννεδυ. «Ὑφίστατο, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, μία τουρκικὴ ὀργάνωσις ἐξαρτουμένη ὑπὸ τὴν Ἑταιρείαν τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου (δηλ. ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν) καὶ τοποθετημένη ὑπὸ τὴν προστασίαν μουσουλμανικῶν προσωπικοτήτων, οἷοι ὁ Ταλαὰτ πασᾶς, ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς, ἡ Χαδιδὲ Ἐδὶπ Χανοὺμ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἡ Ἑταιρεία ἠσχολεῖτο μεταξὺ ἄλλων μὲ τὴν κατανομὴν τῶν παιδίων ἀνὰ τὰς μουσουλμανικὰς ἑστίας.»

Διὰ τοῦ τρόμου καὶ τῶν ἀπειλῶν.

Τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ παιδομάζωμα δὲν περιωρίζετο εἰς αὐτὴν τὴν βιαίαν ἀπαγωγὴν τῶν θυμάτων. Ταῦτα ἐτρομοκρατοῦντο, οὕτως ὥστε οὐδέποτε νὰ τολμήσουν νὰ ὁμολογήσουν τὴν χριστιανικήν των καταγωγήν. Ἀκούσατε πάλιν τὸν κ. Κέννεδυ. «Ἐξέμαθαν εἰς παιδία πάσης ἡλικίας νὰ λέγουν ὅτι εἶνε μουσουλμάνοι καὶ συχνάκις δὲν ἐπρόδωσαν ταῦτα τὴν καταγωγήν των παρὰ ὅταν ἔπαυσαν φρουρούμενα παρ' αὐτῶν. Ὁ λόγος τῆς ἐπιμονῆς των νὰ δηλώνουν πραγματικὸν δῆθεν μωαμεθανισμὸν ὠφείλετο κυρίως, καθὼς τὸ ἀνεγνώρισαν ἔκτοτε εἰς τὸν φόβον τοῦ τί θὰ ὑφίσταντο ἂν ὑπηρνοῦντο τὸ νέον των ὄνομα καὶ τὴν νέαν των θρησκείαν.»

Τὸ ἔργον τῆς εἰς τὴν χριστιανωσύνην ἐπαναφορᾶς τῶν ἀθώων τούτων καὶ μαρτυρικῶν πλασμάτων ἐτελείωσε μήπως; Ὄχι. Ἀκούσατε ἀκόμη τὸν κ. Κέννεδυ. Τὸ Ἀρμενο—Ἑλληνικὸν τμῆμα τῆς Ἀνωτάτης Βρεττανικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσχολῆται μὲ πλείστας περιπτώσεις καθ' ἑβδομάδα. Αἱ δυσκολίαι ὅμως τῆς ἀνευρέσεως τῶν θυμάτων εἶναι κολοσσιαῖαι. Καὶ ὁ κ. Κέννεδυ προσθέτει ὅτι «ὑπολογίζονται εἰς χιλιάδας ὁλοκλήρους τὰ γυναικόπαιδα ἅτινα παρακρατοῦνται ἀκόμη εἰς μουσουλμανικὰς ἑστίας καὶ ἱδρύματα.»

Πῶς ἐπεδίωκον τὴν ἐκρίζωσιν τῶν χριστιανικῶν ψυχῶν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Κέννεδυ. Ἡ τῆς δεσποινίδος Ε. Δ. Κοῦσμαν εἶνε ἀκόμη τρομακτική, διότι μᾶς ἀποκαλύπτει καὶ ὁλόκληρον τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν ἥτις ἐγένετο πρὸς τελείαν ἐκρίζωσιν τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς τῶν θυμάτων. Ἀκούσατε καὶ φρίξατε.

«Πρωτότυπος καὶ λίαν ἐπιτήδειος ὑπῆρξε ὁ τρόπος δι' οὗ οἱ Τοῦρκοι προσπαθοῦν νὰ συγκαλύψουν τὴν ταὐτότητα τῶν παιδίων. Προσπαθοῦν ὄχι μόνον νὰ πλαστογραφήσουν τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα των, ἀλλ' ἰδίως νὰ ἐπαγάγουν τὴν τελείαν μεταβολὴν τῆς διανοητικότητος ἑκάστου παιδίου. Τὰ παιδία αὐτά, ἐπὶ ἓν ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ποικίλλον ἀπὸ μιᾶς ἑβδομάδος μέχρι τριῶν μηνῶν, θὰ ἀρνηθοῦν ἐντόνως ὅτι εἶνε χριστιανοί, καὶ τίνα μάλιστα τούτων δὲν θὰ διστάσουν νὰ ἐξυβρίσουν τοὺς χριστιανοὺς ὡς ἀπίστους καὶ νὰ ὁμολογήσουν ὅτι εἶνε νομιμόφρονες Μωαμεθανοί.»

Καὶ πῶς ἐκριζώθη εἰς τὰς εὐαισθήτους αὐτὰς καὶ ἀτυχεῖς ψυχὰς ἕνα τόσον ἐπίμονον πάθος; Ἀκούσατε πάλιν τὴν δεσποινίδα Κοῦσμαν. «Οἱ ὑπὸ τῶν παιδίων παρεχόμενοι λόγοι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἀπαρνήσεως τῆς ἐθνικότητός των εἶνε διάφοροι. Εἰς τὰ κορίτσια ἡ πεῖρα μὲ ἐδίδαξε ὅτι ἡ διανοητικὴ αὕτη κατάστασις ἐπετυγχάνετο συνήθως διὰ δώρων, εἴτε ἐνδυμάτων, εἴτε στολιδίων περιδεραίων καὶ κοσμημάτων εὐτελοῦς τιμῆς κλπ. Εἰς τὰ ἀγόρια τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα συνεπῆγε ἡ τρομοκράτησις, αἱ ἀπειλαί, οἱ ραβδισμοὶ κλπ. μέχρις οὗ τὸ παιδίον πείθεται πράγματι οἱ Τοῦρκοι τὸ προστατεύουν ἐναντίον ἀπείρως τρομερωτέρας ἀκόμη τύχης.»

Δυσκολωτέρα σήμερον ἡ ψυχικὴ παλινόστησις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεώς της ἡ δεσποινὶς Κοῦσμαν παρατηρεῖ ὅτι ἂν τῷ 1919 ἦτο δύσκολον τὸ ἔργον τῆς διασώσεως τῶν μαρτυρικῶν αὐτῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Τουρκία ἤθελε νὰ προσθέσῃ εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν δοων ἀπὸ αἰώνων ἐξισλάμισε (ἐν Ἤπειρῳ, Κρήτῃ, Μακεδονίᾳ, Θράκῃ, Μικρᾷ Ἀσίᾳ) δημιουργήσασα ἐνιαχοῦ δι' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ τρόπου μουσουλμανικὴν πλειονοψηφίαν —ἐντούτοις τὴν σήμερον αἱ δυσκολίαι τῆς «ψυχικῆς αὐτῆς παλινοστήσεως» εἶνε ἀκόμη μεγαλύτεραι, διότι δύο ἀκόμη ἔτη προσετέθησαν εἰς βάρος τῆς ἐξισλαμισθείσης μαλακῆς ψυχῆς τῶν θυμάτων.

Ἀλλ' ἂν τὴν παρατήρησιν αὐτὴν ἀντιπαραβάλωμεν μὲ τὴν προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ κ. Κέννεδυ ὅτι χιλιάδες ὁλόκληροι θυμάτων παρακρατοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, εἰς τί συμπέρασμα φθάνομεν; Ὅτι ἂν τὴν σήμερον οἱ Τοῦρκοι καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπανέλθουν ὡς αὐθένται εἰς τὴν Κων)πολιν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Προποντίδος, καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν αἱ χιλιάδες αὐταὶ τῶν γυναικοπαίδων θὰ εἶνε ἀνεπιστρεπτεὶ χαμένα διὰ τὴν Χριστιανωσύνην, διὰ τὰς οἰκογενείας των, διὰ τὴν πατρίδα των.

Ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἐπανήρχοντο.

Ἀλλὰ μήπως μόνον τοῦτο; Εἰς τὰς χιλιάδας αὐτὰς νέαι χιλιάδες θὰ προστεθοῦν ἀκόμη ἐὰν τὸ ἀποτρόπαιον αὐτὸ ἀπευκταῖον τῆς ἐπανόδου τῆς τουρκικῆς διοικήσεως συνετελεῖτο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ αὐτὰ μέρη; Ποίου ἡ καρδία δὲν θὰ σπαρχθῇ καὶ ποίου ἡ ψυχὴ δὲν θὰ φρίξῃ, ἂν ἔστω καὶ ἐπὶ στιγμὴν ἀναλογισθῇ τὰς καταστροφὰς ποῦ θὰ συνεπῆγε μία τοιαύτη κακοδαιμονία; Καὶ ποῖος δὲν συνήγε ἀμέσως ὡς συμπέρασμα τῆς ὅλης αὐτῆς τρομερᾶς ἱστορίας, δηλαδὴ τὴν ἀπαραίτητον, ἀναπόδραστον, ἀμείλικτον καὶ ἱερὰν ἀνάγκην τῆς διὰ τοπικῶν ἀκραδάντων ἐγγυήσεων— διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως—ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος τῶν ἁγνῶν τούτων ἀθώων, ἀλλὰ πόσον φεῦ, ταλαιπώρων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

«ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΞ»

ΑΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η ΜΟΔΑ
Δαντέλλες.

Ἡ δαντέλλα, τὸ τόσον ὡραῖον καὶ ποιητικόν, θὰ ἐλέγαμε, αὐτὸ στόλισμα ποὺ εἴχαμε ἀπὸ χρόνων ἐγκαταλείψει, καὶ σχεδὸν λησμονήσει, ἐμφανίζεται καὶ πάλιν συχνότατα εἰς τὴν γυναικείαν ἀμφίεσιν καὶ δὲν θὰ ἀργήσωμεν ἴσως νὰ τὴν ἰδοῦμε κατακτῶσαν θριαμβευτικῶς τὴν παλαιάν της θέσιν.

Ἀπὸ τοῦ θέρους εἴδαμε τὸ φιλὲ καὶ τὴν βαλανσιὲν νὰ γαρνίρουν πολλὰ ἐλαφρὰ φορέματα ἀπὸ βουὰλ ἢ λινὴ βατίστα. Καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἢ δύο ἐτῶν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐμφανίζεται σὲ μερικὰ βραδυνὰ φορέματα. Ἐφέτος ὅμως καταντᾷ τὸ σχεδὸν ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς βραδυνῆς τουαλέττας καὶ συχνότατα καὶ τῆς ἀπογευματινῆς.

Μία ἀξιοτιμία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δαντέλλας εἶνε ἡ χρησιμοποίησις της εἰς τὸ ἄκρον ἐσωτερικῆς φούστας, μακρύτερης ἀπὸ τὴν ἐξωτερικήν, ἡ ὁποία ἀφήνει οὕτω νὰ διαφαίνεται μαύρη δαντέλλα κατὰ δύο ἢ τέσσαρα δάκτυλα.

Φορέματα ἀπὸ βελοῦδο ἢ σαρμὲζ γαρνίρονται μὲ μαύρη δαντέλλα. Ἕνα φόρεμα ἀληθινὰ Παρισινό, ἀπὸ σαρμὲζ βαθυτάτου καφὲ χρώματος, ἔχει λοῦτρ γύρω εἰς τὰ μανίκια καὶ τὸν γιακᾶν, ἐνῷ ἡ φοῦστα, κομμένη σὲ μεγάλες στρογγυλὲς γλῶσσες, ἀφήνει νὰ διαφαίνεται ἡ μαύρη, χονδρὴ μάλλον, δαντέλλα τῆς ἐσώφουστας. Τὸ σύνολον κάμνει ἀληθινὰ καλλιτεχνικὴν ἐντύπωσιν.

Ἡ χονδρὴ ἐπίσης βενίζ, τὸ γκιποὺρ καὶ τὸ φιλὲ στολίζουν φορέματα ἀπὸ κρέπ, λευκὰ ἐπὶ μαύρου κρὲπ ἢ μαῦρα ἐπὶ λευκοῦ. Ἕνα φορεματάκι π. χ. ἀπὸ λευκὸ κρὲπ ἔχει πλαγινὰ φύλλα—πανὼ—ποὺ περνοῦν τὴν φοῦστα κατὰ τρία ἢ τέσσερα δάκτυλα, ἀπὸ μαῦρο χονδρὸ φιλέ. Καὶ τὸ ἴδιο φιλὲ σκεπάζει τοὺς ὤμους καὶ σχηματίζει μικρὸ μανικάκι.

Φορέματα βελούδινα ἔχουν μακρυὰ μανίκια ἀπὸ δαντέλλα, συνήθως τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὸ φόρεμα. Εἰς δὲ τῆς βραδινὲς τουαλέττες συνηθέστατα ἡ δαντέλλα εἶνε ἀργυρᾶ ἢ χρυσῆ—χονδρὸ γκιποὺρ πολλάκις—καὶ πότε τριγυρίζει τὴν φοῦστα καὶ ἀνεβαίνει ἀριστερὰ ἕως τὴν μέση, πότε σχηματίζει τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορσάζ, καλύπτον ἐλαφρὰ τοὺς ὤμους, καὶ ἄλλοτε διαφαίνεται εἰς τὸ πλάι, ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ σχίσιμον τῆς φούστας.

Τὸ σημερινόν μας σχέδιον ἀπὸ λεπτὸ κρὲπ ντὲ σὶν καστανό, ἔχει σειρὲς ἀπὸ ὁμοιόχρωμη μεταξωτὴ δαντέλλα, ἡ ὁποία σχηματίζει καὶ τὸ ὡραῖο ἀμπισεμάν, ποὺ καλύπτει τοὺς ὤμους τόσον κομψά. Ἡ ζώνη εἶνε ἀπὸ λεπτοδουλευμένο ἀμαυρὸ χρυσάφι, ὅπως συνηθίζεται τόρον εἰς τὰ βραδυνὰ φορέματα.

ΤΟ ΜΕΛΙ

Τὸ μέλι ἀπεδείχθη πάντοτε θαυμάσιον ὡς τροφὴ καὶ ὡς φάρμακον. Μετρίως λαμβανόμενον εἶνε τροφὴ πολύτιμος, ὑγιεινὴ καὶ θρεπτική.

Ἀφομοιοῦται εὐκολα καὶ χωρὶς κόπον. Εἰ, τὰ συμπόσια τῶν ἀρχαίων κατεῖχεν ἐξαιρετικὴν θέσιν.

Τὸ μέλι, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀποτελεῖ γλύκυσμα, ἀσυγκρίτως προτιμότερον ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ζαχαροπλαστείων, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶνε ὀπόπτου σκεύασίας, δύσπεπτα καὶ βλαβερά.

Εἶνε καταλληλότατον διὰ τὰ ἀδυνατισμένα ἄτομα, τοὺς γέροντας καὶ τὰ παιδία, διότι διευκολύνει τὴν ἐκκρισιν τῶν γαστρικῶν ὑγρῶν καὶ βοηθεῖ τὴν πέψιν. Δίδει ρώμην εἰς ὅλους τοὺς μῦς τοῦ σώματος καὶ εἰ. τὸν ἐγκέφαλον, ὑψώνει τὴν ζωϊκὴν θερμότητα εἰς τοὺς γέροντας καὶ διατηρεῖ τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος εἰς τὸν πολυάσχολον ἄνθρωπον καὶ μάλιστα εἰς τὸν διανοητικῶς ἐργαζόμενον.

Ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν τὸ μέλι εἶνε ἀσυγκρίτως ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὴν ζάχαριν, διότι εἶνε ἀγνὸν καὶ ἔχει φύσει τονωτικὰς ἰδιότητας, ἐνῷ ἡ ζάχαρις συνήθως εἶνε χημικὸν κατασκεύασμα, περιέχουσα καὶ οὐσίας βλαβεράς, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται τὰ μεγάλα γερμανικὰ ἐργοστάσια καὶ ἄλλα πρὸς λεύκανσιν, πρᾶγμα ὀλέθριον διὰ τὰ βρέφη πρὸ πάντων καὶ τοὺς ἔχοντας εὐαίσθητον καὶ ἀδύνατον τὸν στόμαχον.

Ἀλλὰ καὶ ὡς φάρμακον ἀπεδείχθη λίαν ὠφέλιμον εἰς τὴν βραχνάδα, τὸν βῆχα, τὸν κατάρρουν, τὴν βρογχίτιδα, τὴν δυσπεψίαν, τὰς στηθικὰς ἀσθενείας καὶ τὸ ἄσθμα. Εἶνε μαλακτικόν, βοηθεῖ τὴν ἀπόχρεμψιν, καθαρτικὸν διὰ τοὺς δυσκοιλίους διότι περιέχει μέρος μυρμηγκικοῦ ὀξέος, καὶ εἰσέρχεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ αἷμα, ζωογονοῦν τὴν κυκλοφορίαν, τονώνον τὰς σωματικὰς δυνάμεις καὶ καταπραῦνον τὰ νεῦρα, διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἶνε ἐνδεδειγμένον κατὰ τῆς ἀϋπνίας.

Ὠφέλιμον ἐπίσης ἀποβαίνει εἰς τὰ ἐγκαύματα καὶ εἰς τὰ ξεπαγιάσματα ἀπλωνόμενον ὡς ἀλοιφὴ ἐπ' αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου τῆς Νήσου, ὅτι εἰς χὰς ἐν Δεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ ἀποθήκας μας ὑπάρχει διαρκὴς παρακαταθήκη τῶν πεφημισμένων χημικῶν Λιπασμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων τῆς γνωστῆς μάρκας «Ο ΠΕΤΕΙΝΟΣ».

Τὰ Ἑλληνικὰ Χημικὰ Λιπάσματα δοκιμασθέντα εἰς κάθε γωνίαν τῆς Κύπρου ἔδωκαν τὰ κατ' ἐξοχὴν ἄριστα ἀποτελέσματα, διὰ τῆς ὑπεροχῆς των δὲ καὶ τῆς ἀρίστης των συστάσεως, ἡ ὁποία προσαρμόζεται εἰς τὰ ἐδάφη τῆς Κύπρου, παρηγκώνισιν τὰ Λιπάσματα κάθε ἄλλης προελεύσεως.

Γεωργοί, δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ ἀμφιβάλλητε περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν γνησίων λιπασμάτων εἰς τὰς καλλιεργείας σας, ἀρκεῖ νὰ μεταχειρίζεσθε Ἑλληνικὰ Χημικὰ Λιπάσματα μάρκας ὁ **«Πετεινὸς»**. Αὐτὴ ὡς γεγονὸς ἀπεδείχθησαν τὰ ἀνώτερα ὅλων τῶν ἄλλων λιπασμάτων, ἡ δὲ ἠγγυημένη [illegible]

[illegible]

ὁμάτων τῶν κατωτέρω τύπων:

	6.	8.	8.
	6.	8.	6.
	4.	12.	0.
	0.	12.	6.

Ἀπλῶν Χημικῶν Λιπασμάτων:

Ὑπερφωσφορικοῦ	0.	16.	0.
Θειϊκῆς Ἀμμωνίας	20.	0.	0
Νιτρικῆς Σόδας	15.	0.	0
Θειϊκοῦ Καλίου	0.	0.	52.

Εἰς τοὺς Γεωργικοὺς Συνδέσμους καὶ Ὁμάδας φερεγγύων γεωργῶν παρέχονται εὐκολίαι εἰς τὴν πληρωμήν.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας καὶ τιμὰς ἀπευθύνεσθε:

κ. κ. **Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ & ΣΙΑΝ**

(26 16) Εἰς Δεμεσὸν καὶ Ἀμμόχωστον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ὑποφαινομένη, δηλῶ διὰ τῆς παρούσης μου, ὅτι τὰ κεφάλαια δι' ὧν ὁ σύζυγός μου κ. Θεμιστοκλῆς Ν. Οἰκονομίδης ἐν Τρικώμῳ διεξάγει οἱαδήποτε φύσεως ἐμπορικὰς ἐργασίας, ἀνήκουσιν εἰς ἐμὲ καὶ μόνον. Συνεπῶς δὲ πᾶν πρᾶγμα, ἐμπόρευμα κ.λ.π. τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς χεῖρας του ἢ ὑπὸ τὴν κατοχήν του εἶνε ἀποκλειστικῶς ἰδική μου περιουσία.

Ἐν Τρικώμῳ 16)29 Νοεμβρ. 1921.

Ἄννα Θ. Οἰκονομίδου.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΝΕΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ **Συνδέσμου Ἐμπορορραπτῶν Λευκωσίας** θὰ πωλῶνται μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 κασμίρια καὶ λοιπὰ εἴδη εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως χαμηλὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμόν.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας. (3—2)

Το Δίκημα του "Κ. Φυλακος"

ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΖΟΛΑ

Ο ΝΕΚΡΟΖΩΝΤΑΝΟΣ

Α'.

Ἤτανε σαββάτο πρωί, ἡ ὥρα ἕξι, ποὺ πέθανα, ὕστερα ἀπὸ τριῶν μερῶν ἀρρώστια. Ἡ ἄμοιρη ἡ γυναῖκά μου ἦταν σκυμμένη μέσ' στὸ σεντοῦκι γιὰ νὰ βγάλῃ ἀσπρόρρουχα. Σὰ σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ γύρισε καὶ μὲ εἶδε τεντωμένο, μὲ τὰ μάτια ὁλάνοιχτα, δίχως ἀναπνοή, χύθηκε ἐπάνω μου γιατὶ θάρρεψε πῶς λιγοθύμησα καὶ μοῦ πιασε τὰ χέριά μου, σκύβοντάς πάνω μου τὸ πρόσωπό της. Μὰ ξάφνου τὴν ἔπιασε τρομάρα κ' ἔβαλε σὰν τρελλὴ εἰς φωνές:

—Δυστυχία μου! δυστυχία μου! πέθανα!

Ἐγὼ τάκουγα ὅλα, μὰ οἱ φωνὲς μοῦ ἔφταναν ἀδύνατες, σὰν νὰ ἤρχουνταν ἀπὸ μακρυά. Μονάχα μὲ τ' ἀριστερό μου μάτι κάπως ἔβλεπα· τὸ δεξί μου εἶχε παραλύσει ὁλότελα· καὶ μοῦ φαίνοντ' ὅλα γύρω μου θαμπὰ καὶ μπερδεμένα! Ἔνοιωθα σ' ὅλο μου τὸ εἶναι μιὰ ἀπερίγραπτη κομμάρα· ἡ θέλησί μου εἶχε νεκρωθῆ. Οὔτε τὸ μικρό μου δάχτυλο δὲν μποροῦσα νὰ κουνήσω. Μὰ ὅσο πιασμένο κι' ἂν ἦταν τὸ κορμί μου, ὁ νοῦς μου ἐδούλευε ἀργὰ σὰν ἀποσταμένος, μὰ ὡς τόσο δούλευε.

Ἡ καϋμένη μου ἡ Ἄννιώ ἔκλαιγε, πασμένη στὰ γόνατα σιμὰ στὸ κρεβάτι, καὶ μὲ φωνὴ ποὺ μοῦ ξέσχιζε τὴν καρδιά μου ἔλεγε καὶ ξανάλεγε:

—Πέθανε! κακὸ ποὺ μὲ βρῆκε! πέθανε!

Πέθανε! Μὰ ἔτσι εἶναι ὁ θάνατος, νὰ πέφτῃ σὲ βαθιὰ νάρκη τὸ κορμὶ καὶ νὰναι ζωντανὸς ἀκόμα ὁ νοῦς, σὰν ν' ἀργοπορήσῃ ἡ ψυχὴ μέσα στὸ κρανίο μου πρὶν πατάξῃ μιὰ γιὰ πάντα;

Ἀπὸ τὰ μικρά μου χρόνια τὸ εἶχα αὐτὸ τὸ κακὸ πάθος. Δυὸ φορὲς λίγο ἔλειψε νὰ πεθάνω· μοῦ εἶχαν ράψει τὰ σάβανά μου. Ὕστερα πιὰ συνήθισαν νὰ μὲ βλέπουν ἀρρωστιάρη. Ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶχα πῆ τῆς Ἀννιῶς, τὴν ἡμέρα ποὺ ἤρθαμε στὸ Παρίσι κ' ἔπεσα στὸ κρεββάτι, σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο, νὰ μὴ φωνάξῃ τὸ γιατρό.

Θαρροῦσα πῶς κατήντησα ἔτσι ἀπ' τὴν πολλὴ τὴν κοῦρασι, καὶ πῶς μὲ λίγο ξεκούρασμα θὰ σηκωθῶ πάλι στὰ πόδια μου.

Μιὰ μεγάλη ἀγωνία ὅμως ἐσφίγγε τὴν καρδιά μου. Εἴχαμε φύγει βιαστικὰ ἀπὸ τὸ χωριό μας, μὲ κάτι λίγα λεπτά, ποὺ μόλις μᾶς ἔφταναν νὰ περάσωμε ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνοῦς, ποὺ θάπερνα τὸ μηνιάτικό μου ἀπὸ τὴν νομαρχία, ὅπου ἤμουν διωρισμένος. Καὶ νά, μ' ἔπιασε πάλι ξαφνικὰ ἡ ἀρρώστεια μου καὶ πέθανα.

Μὰ ἀλήθεια, πεθαμένος ἤμουν; Ἀπὸ μικρὸ παιδὶ φοβόμουν τὸ θάνατο. Ἔτσι ἀρρωστιάρικο ποὺ ἤμουν, κι' οἱ γειτόνοι μὲ [illegible] μὲ συμπόνεση, ὅλο τὸ θάνατο [illegible] τὸ νοῦ μου καὶ πῶς γρήγορα θὰ μὲ [illegible] μ' ἐτρόμαζε. Αὐτὴ ἡ τρομάρα [illegible] σὰ μεγάλωσα. Κάποτε ἐπερ[illegible] κ' ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου:

[illegible] καὶ τί τάχα; θὰ πεθάνω· ὅλοι θὰ [illegible], ἔτσι εἶνε τὸ γραφτό μας· κλεῖ[illegible] τὰ μάτια του καὶ συχάζει μιὰ γιὰ [illegible] ἀπ' τὰ βάσανα κι' ἀπὸ τὶς πίκρες.

[illegible]κανα καρδιά, μὰ ξάφνου πάλι, ἄθελα, [illegible] ἀνατριχίλα μὲ πάγωνε· μὲ ξανάπιασε [illegible]ρομάτα μου, σὰν νὰ μὲ σκουντοῦσε κα[illegible] θεόρατο χέρι πάνω ἀπὸ ἕνα βαθὺ καὶ [illegible]ρο γκρεμνό.

[illegible]ὁσες φορὲς τὴ νύχτα τινάχτηκα ἀπὸ τὸ [illegible]βάτι μου, θαρρῶντας πῶς ὁ Χάρος μὲ [illegible] φύσιξε μὲ τὴν παγωμένη πνοή του, καὶ πόσες φορὲς φιθύριασα μ' ἀπελπισία:

—Ἀχ! θὰ πεθάνω! δὲν ἔχω γλυτωμό.

Ἕνα βάρος ζουλοῦσε τὸ στῆθός μου, κι' ἀποκοιμώμουν πάλι μὲ καρδιοκτύπι, καὶ τόσο μὲ τρόμαζε ὁ ὕπνος, ποὺ μοῦ φαινόταν σὰ θάνατος. Μὴν ἀποκοιμηθῶ μιὰ γιὰ πάντα; Μὴν κλείσω τὰ μάτια μου γιὰ νὰ μὴν τ' ἀνοίξω ποτέ, ποτὲ πιά! Αὐτὸς ἦταν ὁ μεγάλος μου ὁ φόβος!

Δὲν ξέρω ἂν ὑπόφεραν κι' ἄλλοι αὐτὸ τὸ μαρτύριο. Μὰ μένα μ' ἐβασάνισε ὅλη μου τὴ ζωή. Ἀνάμεσα σὲ μένα καὶ σὲ κάθε τι ποὺ ἀγάπησα ἐρχότανε ὁ θάνατος νὰ μὲ χωρίσῃ.

Θυμᾶμαι τὶς πιὸ εὐτυχισμένες στιγμὲς ποὺ πέρασα μὲ τὴν Ἀννιώ. Τοὺς πρώτους μῆνες τῆς παντρειᾶς μας, ὅταν τὴν νύχτα κοιμότανε στὸ πλάϊ μου κ' ἐγὼ σκεπτόμουν πῶς νὰ τὴν κάμω πιὸ εὐτυχισμένη· ἡ σκέψι πῶς θὰ χωριστοῦμε μιὰ μέρα μοῦ σκόρπιζε τὴ χαρά μου, μοῦ γκρέμιζε τὶς ἐλπίδες μου.

«Μπορεῖ αὔριο, ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου, νὰ χωριστοῦμε, μπορεῖ καὶ σὲ μιὰ ὥρα».

Καὶ μ' ἔπιανε μιὰ λύπη ποὺ δὲν περιγράφεται, καὶ μοῦ φαινόταν πῶς ἡ εὐτυχία μου ἐκείνη ἦταν ψεύτικη, ἀφοῦ κάθε στιγμὴ ἦταν κίνδυνος νὰ τελειώσῃ μὲ τέτοιο σκληρὸ ἀποχωρισμό.

Τότε περνοῦσαν κι' ἄλλες σκέψεις ἀπὸ τὸ μυαλό μου. Ποιὸς θὰ πεθάνῃ πρῶτος, ἡ Ἀννιὼ ἢ ἐγώ; Κ' εἴτε αὐτὴ πέθαινε πρῶτα ἢ ἐγώ, μ' ἔπαιρναν τὰ δάκρυα, βλέποντας τὴ ζωή μας κομματιασμένη.

Στὶς πιὸ εὐτυχισμένες στιγμὲς τῆς ζωῆς μου, τέτοιες μελαγχολίες μ' ἔπιαναν καὶ κανένας δὲν τὶς ἔνοιωθε.

Ὅταν μοῦ ἐρχόταν κανένα καλό, ὅλοι ἀποροῦσαν γιατὶ ἤμουν ἔτσι βαθιὰ λυπημένος. Μὰ ἐγὼ ἤμουν λυπημένος, γιατὶ ἔξαφνα τὴ στιγμὴ ποὺ ἤμουν ἕτοιμος νὰ χαρῶ, ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου: «Καὶ τί ... αὐτό; τί τὸ ὄφελος;»

Μὰ τὸ χειρότερο ἦταν ποὺ τὸ βάσανό μου αὐτὸ δὲν τὄλεγα κανενός, τὸ φύλαγα μέσα μου! Λέγονται τέτοια πράγματα; Πολλὲς φορὲς τ' ἀντρόγυνα πλαγιασμένα στὸ κρεβάτι θ' ἀνατριχιάζουν ἀπὸ τὴν ἴδια ἀνατριχίλα, ὅταν σβύνῃ τὸ φῶς. Μὰ οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος λέει τί ἔχουν στὸ νοῦ τους, γιατὶ γιὰ τὸ θάνατο δὲν μιλοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως δὲν βγάζουν ἀπ' τὸ στόμα τους μερικὰ ἄπρεπα λόγια.

Αὐτὰ συλλογιζόμουν τὴν ὥρα ποὺ ἡ Ἀννιὼ ἔκλαιγε στὸ πλάϊ μου. Καὶ νὰ μὴ μπορῶ νὰ τῆς πῶ πῶς δὲν ἔχω τίποτε! Ἀλήθεια, ἂν ὁ θάνατος ἦταν ἔτσι, εἶχα δίκιο νὰ τὸν φοβοῦμαι τόσο.

Ἤταν μιὰ ἡσυχία, μιὰ ξεκούρασι, καὶ μέσα σ' αὐτὴ λησμονοῦσα ὅλες μου τὶς φροντίδες. Μονάχα τὸ θυμητικό μου δὲ ναρκώθηκε. Ἴσα ἴσα ἔγεινε πιὸ δυνατό, πιὸ καθαρό. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅλη μου ἡ ζωὴ πέρασε ἀπὸ μπρός μου, καὶ τὴν ἔβλεπα σὰν νὰ ἦταν ξένο πράμα. Μοῦ φαινόταν πῶς μιὰ φωνὴ ἀπὸ μακρυὰ μοῦ ἱστορεῖσε τὴ ζωή μου.

Ὁ νοῦς μου ἔτρεχε στὸ χωριό μου. Κεῖ ποὺ γύρνα ὁ δρόμος κ' εἶνε φυτεμένα κάτι πεῦκα. Ὅταν ἤμουν ἑφτὰ χρόνων παιδάκι, πηγαίναμε μὲ τὸ πατέρα μου στὸν κῆπο τῆς Ἀννιῶς καὶ τρώγαμε μοῦρα. Ὕστερα θυμόμουν τὸ σχολεῖο μὲ τοὺς τέσσερης γυμνοὺς τοίχους του καὶ τὴ στενοχώρια ποὺ τραβοῦσα πάνω στὰ θρανία, ἐν ᾧ ὁ νοῦς μου ἔτρεχε στὰ χωράφια, στὴ θάλασσα, στὰ παιχνίδια.

Σὲ λίγα χρόνια πέθανε ὁ πατέρας μου, καὶ φτωχὸς καὶ ὀρφανὸς ὅπως ἤμουν, μπῆκα κάποιο ὑπηρέτης· μὲς στὴ μαύρη μου ζωὴ μόνη μου χαρὰ ἦτανε νὰ πηγαίνω κάθε Κυριακὴ στὸ σπίτι τῆς Ἀννιῶς. Ἡ Ἀννιὼ ἦταν μικρὸ κοριτσάκι ἀκόμη, καὶ μ' ἀγαποῦσε γιατὶ τὴ γυρνοῦσα στὸ δρόμο μὲ τὸ χεραμάξι τους. Ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια τὴ ζήτησα γυναῖκα, καὶ τότε κατάλαβα ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς πῶς δὲ μὲ ἤθελε καθόλου. Μὰ τὰ γονικά της μοῦ τὴν ἔδωκαν· ἤθελαν νὰ τὴ ξεφορτωθοῦν ἀπὸ τὴ ράχι τους, κι' αὐτὴ δὲν εἶπε ὄχι. Ἄμα τὸ πῆρε ἀπόφασι πῶς θὰ γίνῃ γυναῖκα μου, ἄφησε τὴ λύπη κατὰ μέρος.

Αὐτὴ εἶνε ἡ νειότη μου. Ζήσαμε κάμποσα χρόνια κεῖ κάτω. Μὰ μιὰ μέρα τὴ βρῆκα νὰ κλαίῃ.

—Τί ἔχεις, γυναῖκα; τῆς λέω.

—Στενοχωριέμαι, ἄντρα, ἄδω, νὰ φύγωμε.

Σ' ἕξι μῆνες ἔβαλα λίγα λεφτὰ στὴν ἄκρη, ἔνας δικός μας φρόντισε καὶ μοῦ βρῆκε μιὰ θεσοῦλα στὸ Παρίσι κι' ἔφερα τὴ γυναῖκά μου γιὰ νὰ μὴ τὴ βλέπω πιὰ νὰ κλαίῃ. Μέσα στὸ σιδερόδρομο ἦταν ὅλο γέλια. Ἐπειδὴ ἡ τρίτη θέση ἔχει σκληρὰ καθίσματα, τὴν ἔπῆρα στὰ γόνατά μου, κ' ἔτσι ἀποκοιμήθηκε ἥσυχα.

Αὐτὰ ἦταν τὰ περασμένα μου.

Καὶ τώρα βρισκόμουν πεθαμένος πάνω σ' αὐτὸ τὸ στενὸ στρῶμα τοῦ ξενοδοχείου, κι' ἡ γυναῖκά μου γονατισμένη στὸ πάτωμα μυρολογοῦσε. Τ' ἀριστερό μου μάτι ἄρχισε σιγὰ σιγὰ κι' αὐτὸ νὰ μὴ βλέπῃ. Μὰ καὶ σὰν δὲν ἔβλεπα πιά, θυμόμουν καλὰ πῶς ἦταν ἡ κάμαρα. Ἀριστερὰ τὸ κομό, δεξιὰ ἡ ἐταζέρα, στὴ μέση ἕνα χαλασμένο ρωλόγι ποὺ δειχνε πάντα μεσημέρι. Τὸ παράθυρο κοίταζε σ' ἕνα δρόμο· μαῦρο καὶ βαθύ. Καὶ τόσος κόσμος περνοῦσε ἀδιάκοπα ἀπὸ κεῖ κάτω, ποὺ ἀπ' τὴν ἐχλοβόη ποὺ γινόταν ἄκουα τὰ τζάμια νὰ τρέμουν.

Κανένα δὲ γνωρίζαμε στὸ Παρίσι. Εἴχαμε φύγει βιαστικὰ ἀπὸ τὸ χωριό· καὶ φτάσαμε μιὰ βδομάδα πρὶν πάρω τὸ διορισμό μου ἀπὸ τὴ Νομαρχία. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔπεσα στὸ κρεβάτι μοῦ φαινόταν πολὺ παράξενο νὰμαι σὰ φυλακισμένος μέσα στὴ κάμαρα, ὅπου ἤρθαμε νὰ κονέψουμε παραζαλισμένοι ἀπὸ τὸ κουραστικὸ ταξίδι μὲ τὸ σιδερόδρομο.

Ἡ γυναῖκά μου μὲ περιποιήθηκε μὲ πολὺ γλυκὸ τρόπο. Μὰ ἔνοιωθα πόσο ἀνησυχοῦσε ἡ κακομοίρα. Κάπου κάπου, πήγαινε στὸ παράθυρο, ἔριχνε μιὰ ματιὰ στὸ δρόμο· ἔπειτα γυρνοῦσε στὴ θέση της, χλωμὴ σὰν νὰ τὴν τρόμαξε αὐτὸ τὸ γιγάντιο Παρίσι ποὺ ἄκουε νὰ βογκᾷ τόσο τρομερά.

Ἀλήθεια, τί θάκανε σὰν δὲ σηκωνόμουν πιά; τί θὰ γινότανε μέσα στὴν ἀπέραντη πόλι, καταμόναχη, δίχως φίλο, δίχως βοηθό;

Ἡ Ἀννιὼ πῆρε τὸ ἕνα χέρι μου ποὺ κρεμότανε ἀκίνητο στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ, καὶ τὸ φιλοῦσε κι' ἔλεγε σὰν τρελλή:

—Γιώργη μου, γύρνα καὶ κοίταξε μὲ, μίλησέ μου... Ἀχ Θεέ μου! πέθανε! πέθανε!

Ὁποιος πεθαίνει τὸ λοιπὸν δὲ χάνεται μιὰ γιὰ πάντα; Νά, ἐγὼ ποὺ ἄκουα ἀκόμα κ' ἔχα τὴ δύναμι νὰ συλλογίζωμαι. Ἀπὸ τὰ μικρά μου χρόνια αὐτὴ τὴν ἔννοια εἶχα, νὰ μὴ χαθῶ μιὰ γιὰ πάντα. Δὲν μοῦ χωροῦσε στὸ νοῦ πῶς μιὰ μέρα δὲ θὰ ζῶ πιά, πῶς δὲ θὰ μείνῃ τίποτε ἀπὸ μένα, χιλιάδες, χιλιάδες χρόνια, αἰώνια, χωρὶς νὰ ξαναρχίσω τὴ ζωή.

Ἀνατρίχιαζα σὰ διάβαζα στὴν ἐφημερίδα γιὰ κάτι ποὺ θὰ γινόταν ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια. Δίχως ἄλλο τότε δὲ θᾶμαι ζωντανός, ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου, θᾶμαι σκόνι καὶ κόκκαλα καὶ τὰ μάτια μου πλημμύριζαν δάκρυα. Ἐγὼ θὰ πεθάνω κι' ὁ κόσμος θὰ τραβᾷ τὸ δρόμο του!...

Νὰ ὅμως ποὺ δὲ σβόστηκε μὲ τὴ ζωή καὶ ἡ σκέψι, νὰ ποὺ νοιώθω καὶ πεθαμένος.

Μὰ δὲ θᾶμαι πεθαμένος. Θὰ σηκωθῶ ἀπάνω σὲ λίγο. Ναί, ναί, σὲ λίγο θ' ἁπλώσω τὰ χέρια μου, καὶ θὰ σφίξω τὴν Ἀννιὼ μέσα στὴν ἀγκαλιά μου γιὰ νὰ τῆς στεγνώσω τὰ δάκρυά της μὲ τὰ φιλιά μου.

Τί χαρὰ νὰ ξαναβρεθοῦμε πάλι! Πῶς θ' ἀγαπιώμαστε! Θὰ ξεκουραστῶ λίγες μέρες ἀκόμη, κ' ὕστερα θὰ ὑπάγω στὴ Νομαρχία. Καινούργια ζωὴ θ' ἀρχίσωμε, πιὸ εὐτυχισμένη.

Ὡς τόσο ὅμως ἤμουν πάρα πολὺ κομμένος. Δὲν ἦταν σωστὸ ν' ἀπελπίζεται ἡ Ἀννιὼ διατί δὲν ἔχω δύναμι νὰ γυρίσω τὸ κεφάλι μου πάνω στὸ μαξιλάρι καὶ νὰ τῆς χαμογελάσω. Μὰ σὲ λίγο ἄρα τῇ πάλι:

—Δυστυχία μου! πέθανε! πέθανε! θὰ τῇ φιλήσω καὶ θὰ τῆς πῶ σιγὰ-σιγὰ γιὰ νὰ μὴν τὴν τρομάξω:

—Ὄχι, γυναικούλα μου, δὲν πέθανα. Κοιμώμουν. Βλέπεις πῶς ζῶ καὶ σ' ἀγαπῶ!..

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΩΠΗ ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΔΑΜΑΛΙΣ

εἰσαγωγῆς τοῦ προμηθεύοντος τὴν Κυβέρνησιν κ. **Σ. Θωμαΐδου** φαρμακοποιοῦ ἐν Κυρηνείᾳ, ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπροσώπου του κ. **Χρ. Φλωρίδου.**

ΠΩΛΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Πωλεῖται ὁλόκληρον τὸ παρὰ τὴν Πύλην Πάφου καὶ πλησίον τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου γήπεδον ἀνῆκον εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ Ἐμπορορράπτην κ. **Χριστόδουλον Κωνσταντίνου.** Τὸ γήπεδον τοῦτο συγκειται ἐκ 4 1)2 σκαλῶν, εἶνε διῃρημένον κατὰ σχέδιον τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Θ. Φωτιάδου εἰς ἑπτὰ οἰκόπεδα καὶ ἔχει ρέον ὕδωρ καὶ λάκκον.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

Κου Ι. Σ. ΚΙΡΑΚΟΣΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Ὁδὸς Βικτωρίας).

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῆς ἀξ. πελατείας τῆς Κλινικῆς ταύτης ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ Σ. Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὁ δεξιώτατος καὶ ἔμπειρος Χειρουργὸς Ὀδοντοϊατρὸς

Κος Ι. Σ. ΚΙΡΑΚΟΣΙΑΝ

Κατασκευάζονται σιαγόνες μὲ ὁλόκληρον ὀδοντοστοιχίαν ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ £ 3. 0. 0. Ἐπωφεληθῆτε τῆς

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ναοῦμ τοῦ προφήτου.
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.10'—Δύσις 4.30'.
Σελήνη 15 ἡμερῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΚΑΘΗΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Οἱ γονεῖς καὶ αἱ δολοφονίαι κατήντησαν πλέον εἰς τὴν ἡμεσηρίαν διὰ ταξὶν καὶ εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ λείψωσιν ἀπὸ τὴν εἰδησεογραφίαν τῶν ἐφημερίδων φρικταὶ καὶ ἀνατριγιαστικαὶ ἀφηγήσεις ἐγκλημάτων καθὼς τὸ ἀποτρόπαιον τῆς Ἄνω Δευτερᾶς τὸ ὁποῖον ἔχουσιν ἤδη ὑπ' ὄψει οἱ ἀναγνῶσται μας.

Ἐὰν ὑπῆρχον εἰδικοὶ κοινωνιολόγοι εἰς τὸν Τόπον αὐτὸν θὰ ἐφρόντιζον νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ βαθύτερα τῶν ἐγκλημάτων ἐλατήρια καὶ τὰ πραγματικὰ αἴτια καθὼς ἐὰν εἴχομεν καὶ κοινωνιολογ. ἑταιρείας θὰ προσεπάθουν βεβαίως αὐταὶ νὰ κακέψωσιν ὅσον εἶνε δυνατὸν τὰς ἐγκληματικὰς ὁρμὰς τῶν κακούργων καὶ νὰ προλάβωσι τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν κακουργημάτων.

Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν τολμῶμεν νὰ γράψωμεν κἂν διότι θὰ ἔπρεπε νὰ ποῦμεν πολλὰ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν νὰποφύγωμεν, περιοριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὴν εὐχὴν νὰ γίνῃ ἀξιωτέρα τοῦ ἠθικοῦ προορισμοῦ της, οὕτως ὥστε νὰ μὴ δίδεται ἀφορμὴ εἰς τὸν ἑκάστοτε Ἀρχιδιακόνον νὰ τῆς ὑποδεικνύῃ τὸ καθῆκον τὸ ὀφεῖστον τὸ ὁποῖον ἔχει διὰ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ παιδαγωγίαν τοῦ λαοῦ.

Εἶνε ἀνάγκη ἀπόλυτος ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ παράγοντες νὰ ἐργασθῶσιν, ὥστε νὰ μετριασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἠθικὴ ἀσχημία ἡ ὁποία ἀμαυρώνει τὸ πρόσωπον τῆς εἰρηνικωτάτης καὶ ὀνομαστῆς ἄλλοτε διὰ τὴν ἡσυχίαν της καὶ ἀγαθότητα Κύπρου.

Μεταξὺ τῶν πρώτων βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομ. καταστάσεως τοῦ τόπου,διότι εἶνε πλέον ἢ φανερὸν ὅτι πολλὰ ἐγκλήματα ὀφείλονται εἰς τὴν ἀπελπισίαν τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ οἰκονομικὴ ἀθλιότης δυστυχισμένων κατοίκων τοὺς ὁποίους μαστίζουσι πολλάκις αἱ οἰκονομικαὶ δυσκολίαι καὶ ἡ πεῖνα, ὁ χείριστος τῶν συμβούλων.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αἱ Ἑλληνίδες ὅλων σχεδὸν τῶν Κυπριακῶν πόλεων ἀφιερώνουσι τὰς εὐγενεῖς φροντίδας των διὰ νὰ ἀνταποκριθῶσιν ὅσον δύνανται καλύτερον εἰς τὸ ὑψηλὸν πατριωτικὸν καθῆκον πρὸς τὴν μαχομένην Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ τί κάμνομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν; Ἢ νομίζομεν ἀρά γε ὅτι ἐξωφλήσαμεν τὸ καθῆκόν μας μὲ τὸν μικρὸν ἔρανον τὸν ὁποῖον ἐκάμαμεν πρὸ μηνῶν ἀρκετῶν; Πάντως δὲν θὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη ἀντίληψις καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ καθυστέρησις προέρχεται ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν Κοινοτικῶν ἀρχόντων πρὸς διενέργειαν νέου ἐθνικοῦ ἐράνου ὁ ὁποῖος καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος θὰ ἦτο μηδὲν ἀπέναντι τοῦ ὅτι προσφέρουσι μὲ τόσην αὐταπάρνησιν εἰς τὴν Πατρίδα οἱ γενναῖοι εὔζωνοι καὶ οἱ ἀτρόμητοι φαντάροι μας.

Αἱ Ἑλληνίδες καὶ τὰ ἁβρὰ δάκτυλά των ἀφιέρωσαν εἰς τὸν ἅγιον σκοπὸν καὶ τὰ ἀσθενικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ταμεῖα των ἤνοιξαν διατί λοιπὸν νὰ μὴ τὰς μιμηθῶμεν τοὐλάχιστον, ἀφοῦ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἔχωμεν τὴν προτεραιότητα εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν ἐποχὴν τοῦ χειμῶνος;

ΣΠΟΡΟΣ ΠΑΤΑΤΩΝ

Εἰδοποιοῦνται οἱ πατατοπαραγωγοὶ ὅτι προσεχῶς θὰ μᾶς φθάσῃ εἰς Λάρνακα καὶ Ἀμμόχωστον **Σπόρος πατατῶν Ὁλανδικός,** ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα **πιττακοῦρα,** ὅστις ἔδωσε τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα ἐν Κύπρῳ, οἱ θέλοντες δὲ ἂς σπεύσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ποσότητα τὴν ὁποίαν χρειάζονται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τοὺς ἐν Ἀμμοχώστῳ κ. κ.

(6—1) **Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ & Σ'ΙΑΝ.**

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Διασαφηνίζοντες τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Νοεμβρίου ἡμετέραν Ἐγκύκλιον ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων ἐπιθυμοῦμεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ ψηφοφορία θὰ γένηται οὕτω:

Πᾶς ἐξ ἐπαγγέλματος Καθηγητὴς ἢ Διδάσκαλος ἐπιθυμῶν νὰ ψηφίσῃ θὰ ἀποστείλῃ φάκελλον ἀπευθυνόμενον πρὸς ἡμᾶς, φέροντα ἔξωθεν τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀντιπρόσωπος τῶν Διδασκάλων» καὶ περιέχοντα τοῦτο μὲν ἐνυπόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ ψηφίζοντος μὴ σημειοῦσαν ἢ ὑποδηλοῦσαν πως τὸ ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου, τοῦτο δὲ ἐσφραγισμένον φακελλίδιον φέρον δμοίως ἔξωθεν τὴν φράσιν «Ἀντιπρόσωπος Διδασκάλων» καὶ περιέχον δελτίον ἐφ' οὗ θὰ σημειῶται τὸ ὄνομα ἑνὸς καὶ μόνου Καθηγητοῦ ἢ Διδασκάλου ὃν ὑποδεικνύει ὡς ἀντιπρόσωπον ἄνευ ἄλλου τινὸς διακριτικοῦ σημείου. Δελτίον περιέχον περισσότερα τοῦ ἑνὸς ὀνόματα θὰ ἀπορρίπτηται μὴ λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν.

Ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ,
τῇ 29ῃ Νοεμβρίου 1921.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ **ΚΥΡΙΛΛΟΣ**
Ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

ΑΓΓΕΛΙΑ

Τὸ ἡμέτερον Σωματεῖον ἐν τῇ ζωηρᾷ αὐτοῦ ἐπιθυμίᾳ ὅπως τιμήσῃ τὸν ἀπόντα σεβαστὸν Πρόεδρόν του κ. **Νικόλαον Καταλᾶνον** ἀπεφάσισεν ὅπως ἑορτάσῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὅην Δεκεμβρίου, ἐπέτειον τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τοῦ κ. Καταλάνου δι' ἑσπερίδος πανηγυρικῆς.

Κατ' αὐτὴν παρεκλήθησαν οἱ κ. κ. Κωνστ. Α. Κωνταντινίδης καὶ Ι. Περδίος ὅπως ὁμιλήσῃ ὁ πρῶτος ἐπικαίρως καὶ ἀπαγγείλῃ ὁ δεύτερος ποίημά του σχετικόν.

Ἔναρξις τῆς ἑσπερίδος εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Μανδολινάτα τοῦ Ἀναγνωστηρίου «ὁ Τέρπανδρος» θὰ γίνῃ τὴν 8 μ. μ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΕΠΑΡΧ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐπαρχίας Κυρηνείας, ὅπως συνέλθωσι τῇ 12)25 Δεκεμβρίου 1921 ἐν τῇ Σεβερείῳ εἰς Γεν. Συνέλευσιν.

ΘΕΜΑ: α') Σύσκεψις δι' ἐκλογὴν Ἀντιπροσώπου τῶν Διδασκάλων διὰ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον.

β') Σύσκεψις περὶ διαφόρων ζητημάτων, ἀφορώντων τὴν πρόοδον τοῦ Συνδέσμου.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τὸν ἐκ Λευκωσίας ἀξιότιμον Ἰατρὸν κ. **Ν. Π. Παπανικολάου** ὀφείλω καὶ διὰ τοῦ τύπου νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας διότι κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν του μὲ ἐθεράπευσεν ἐκ νευρικῆς νόσου λίαν ὀδυνηρᾶς.

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 1921.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα
Κα ΕΛΕΝΗ ΛΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλεῖται τὸ παρὰ τὴν γέφυραν Πεδιαίου γωνιαῖον Οἰκόπεδον τῆς Μονῆς Κύκκου ἐκτάσεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεως στρέμματος τὸ ὅλον ἢ κατὰ τμήματα.

Ἰδιαίτεραι πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ Ἡγουμένῳ Κύκκου κ. Κλεόπᾳ.

Μετοχίῳ Κύκκου, 29 Νοεμβρ. 1921.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ ὑποφαινομένη φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σ. Κοινοῦ ὅτι τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἴδρυσα ἐν τῷ χωρίῳ μου Κάρμι Καφενεῖον καὶ Παντοπωλεῖον τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ δι' ἀποκλειστικόν μου λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συζύγου μου κ. Κώστα Χ" Χριστοδούλου.

Ἐν Καρμίῳ τῇ 24 Νοεμβρ. 1921.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως;
(2-2) ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗ Κ. Χ" ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς (5 Δεκεμβρίου) θὰ ὑποβάλλονται αἱ ὑποψηφιότητες συμβούλων διὰ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον εἰς τὸν Μητροπολίτην τῆς Ἐπαρχίας ἢ τὸν ἀναπληρωτήν του ἑδρεύοντα ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας.

Ἐπίσης μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου θὰ περατωθῇ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων.

Διασαφήσεις περὶ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς δημοσιεύονται, ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν ἄλλῃ στήλῃ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Μέχρι χθὲς μετὰ μεσημβρίαν οὐδεμία ὑποψηφιότης ὑπεβλήθη εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι θὰ ὑπάρξωσιν ὑπεράριθμοι τοιαῦται, ὁπότε καὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἐκλογαί.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΧΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Μετὰ τὸ βάπτισμα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐντ. Διοικητοῦ Λευκωσίας ἀνακηρύξεως τῶν δύο Μαρωνιτῶν ὑποψηφίων ὡς Βουλευτῶν, ἤδη ἔγεινεν ἀπὸ τῆς π. Παρασκευῆς καὶ τὸ ἐπίσημον χρῖσμά των διὰ δημοσιεύματος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (ἀρ. 1503, 9 Δεκεμβρίου 1921) κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐντέλλεται ὅπως γνωστοποιήσῃ πρὸς γενικὴν πληροφορίαν ὅτι ἐξελέγησαν διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου καὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἐκλογικοῦ Διαμερίσματος Λευκωσίας—Κυρηνείας 1) ὁ Μουσᾶ Ἰρφὰν βέης, 2) ὁ Αἰδέσιμος Ἰωσὴφ Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδης, 3) ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἰωάννης Μιχαὴλ Κυρίλλης, ἐκλεγέντες ὑπὸ τῶν μὴ Μωαμεθανῶν ψηφοφόρων.

Κατωτέρω δημοσιεύεται ὅτι εἰς τὰ ἐκλογικὰ διαμερίσματα Ἀμμοχώστου—Λάρνακος ἐξελέγη ὁ Μουσταφᾶ Χαμῆ Βέης καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα Λεμεσοῦ—Πάφου ὁ Ἐγιοὺπ Μουσᾶ Ἐφένδης.

Τὸ δημοσίευμα φέρει ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου καὶ ὑποθέτομεν ὅτι ἡ ἐπίσημος αὐτὴ ἡμέρα θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ καὶ ἀξιομνημόνευτος!! διὰ τὸ μέγα γεγονὸς τοῦ..... θριάμβου τοῦ πραγματικοῦ καὶ ἀπολύτως Συνταγματικοῦ πνεύματος τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου ὑπὸ τοῦ ὁποίου διέπεται ἡ ἐκλογὴ τῶν πολιτικῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς Νήσου.

Ὡρισμένως ἡ χρυσῆ ἐποχὴ τῆς Κύπρου θὰ σημειωθῇ ἀπὸ τὴν αἰσιωτάτην νέαν περίοδον τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε βεβαίως ἀνάξιον προσοχῆς γεγονὸς ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν 250 χιλιάδων Ἑλλήνων Κυπρίων ἀντιπροσωπεύεται.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς 9ης Δεκεμβρίου δημοσιεύεται προκήρυξις τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ διὰ τῆς ὁποίας τίθεται εἰς ἰσχὺν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 τὸ τελευταῖον περὶ δικαστηρίων διάταγμα τοῦ 1921 διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ἡ δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων τῆς Νήσου Ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος δημοσιεύονται καὶ δικαστικοὶ θεσμοὶ διὰ τῶν ὁποίων γενικῶς αὐξάνονται τὰ δικαστικὰ τέλη, τροποποιεῖται δὲ καὶ ἡ κλίμαξ τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς σὺμφώνως πρὸς τὴν νέαν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων.

Ἡ αὔξησις τῶν δικαστικῶν τελῶν δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπιβαλλομένη ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τῶν δικαστικῶν μισθῶν καὶ εἶνε κατὰ μέσον ὅρον 25 ο/ο. εἰς τινας ὅμως περιπτώσεις, καθὼς π. χ. ὅταν ἡ ἀγωγὴ εἶνε διὰ ποσὸν ἄνω των £100, ἡ αὔξησις εἶνε 300 ο/ο.

Ἡ αὔξησις τῶν δικηγορικῶν τελῶν δὲν θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου ὡς ἀνάλογος πρὸς τὰς γενομένας αὐξήσεις τῆς μισθοδοσίας τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων καθόλου καὶ εἰδικῶς τῶν δικαστῶν.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡ γενομένη αὔξησις τῶν δικαστικῶν τελῶν ἐπεβάλλετο ἢ ὄχι ἐξ ἄλλων μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι τὸ Κοινὸν θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐπὶ πλέον οἰκονομικῶς καὶ ἀγνοοῦμεν πότε ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐξηντλήθη ἡ ἱκανότης τοῦ λαοῦ εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἑκάστοτε πρόσθετα οἰκονομικὰ βάρη.

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΘΛΙΟΤΗΣ

Δὲν εἶνε εὔκολον νὰ ὁρίσῃ κανεὶς ἀκριβῶς εἰς ποίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους παρατηρεῖται καταφανέστερον ἡ ἀνώμαλος λειτουργία τῆς παναρχαίας καὶ σκωριασμένης Δημαρχιακῆς μηχανῆς, διότι καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους ἡ ὕπαρξις τοῦ Δημαρχείου εἰς τὴν πρωτεύουσαν διαψεύδεται ὑπὸ πολλῶν καὶ δυσαρέστων γεγονότων.

Ἐν τούτοις ὅμως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Δημαρχιακὴ ἀκαταστασία φθάνει μέχρις ἀθλιότητος τὸν χειμῶνα, ὁπότε οἱ δημόται τῆς Λευκωσίας κατοικοῦσιν ὄχι πόλιν καὶ δὴ πρωτεύουσαν, ἀλλὰ χωρὶὸν ἀδημάρχητον καὶ χωρὶς συμβούλιον ἁπλοῦ Μουχτάρη καὶ Ἀζάδων. Καὶ δὲν εἶνε διὰ τοῦτο καθόλου ὑπερβολικὴ ἡ φράσις τοῦ Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. φύλλου περὶ τοῦ Δημαρχείου μας, ὅτι «εἶνε ἐπονείδιστον γεγονός, ὅτι οἱ δρόμοι τῆς πρωτευούσης εἶνε ἀξιοθρηνήτως παρημελημένοι».

Ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, ὅτι θὰ ἠθέλομεν νὰ μὴ ἐνοχλῶμεν τὸ πολυάσχολον Δημαρχεῖόν μας εἰς τὴν δράσίν του, ἀλλ' ἡ ἀντίληψις στοιχειώδους δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ἐπιβάλλει νὰ μὴ σιωπῶμεν ἔνοχον σιωπὴν πρὸς βλάβην τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τῆς κρινωνικῆς εὐπρεπείας.

Εἰς συνεδρίαν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ καὶ τῆς λεωφόρου! ἀπὸ τῆς Πύλης Πάφου μέχρι τῆς Πύλης Ἀμμοχώστου ἐκ τοῦ προϋόντος τοῦ Ἐπιτηδευματικοῦ φόρου, ἀλλ' ἐκ τῶν πολλῶν χιλιομέτρων τῶν δρόμων τῆς Λευκωσίας εἶνε ζήτημα ἂν διορθωθῶσιν τὰ δύο καὶ αὐτὰ ὅταν δοθῇ εἰς τὸν κ. Δημαρχ. γνωρίζοντα τόσον ἐπιδεξίως νὰ βαυκαλίζῃ καὶ αὐ[illegible] Δημοτ. Συμβούλιον, ὥστε τρυ[illegible]λησμονῇ ὅτι καὶ ὑπὸ ἰδικήν του [illegible]θύνην παρατείνεται ἡ τοιαύτη κ[illegible]τάστασις τῆς πόλεως, ἡ ὁποία τὸ ἐτί[illegible]μησε διὰ τῆς ψήφου της.

Βεβαίως δὲν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μεταβάλωμεν διὰ τῶν ἀσθενῶν αὐτῶν γραμμῶν ἕξεις παλαιὰς καὶ θεραπεύσωμεν κατάστασιν χρονίαν κατὰ τῆς ὁποίας ἐπάλαισε ματαίως κάλαμος σθεναρός, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐξωτερικεύοντες τὴν δυσφορίαν ἡμῶν καὶ ἐφιστῶντες τὴν προσοχὴν τοῦ Κοινοῦ καὶ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἀποβάλλομεν τὴν βαρεῖαν δημοσιογραφικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀναχρονιστικὴν δημοτικὴν διοίκησιν.

Ἴσως ἀργότερα ἐμιλήσωμεν ἐκτενέστερον καὶ σαφέστερον, ἀλλὰ τὸ Κοινὸν ἂς μὴ εἶνε ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι αἱ 700-800 λίραι—καὶ τοῦτο εἶνε ἀνακριβὴς πληροφορία ὡς μανθάνομεν παρὰ Δημοτ. Συμβούλων—θὰ ἐπιφέρωσι καὶ μερικὴν διόρθωσιν κακοῦ διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται ρεζικὴ θεραπεία.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποτρόπαιον ἔγκλημα τῆς Πάνω Δευτερᾶς συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας πέντε πρόσωπα, οἱ Σάββας Χ" Λευτέρη Στεφανῆς Κυριάκου, Θεωρῆς Κύρου, Χριστοφῆς Γιωρκῆ καὶ Προκόπης Γιωρκῆ Οἱ ἀνωτέρω προσηχθησαν ἐν π. Δευτέραν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὅπου ἀπηγγέλθη κατ' αὐτῶν κατηγορία ἐπὶ φόνῳ ἐκ προμελέτης.

Ἡ δίκη ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 6)19 Δεκεμβρίου.

* * *

Τὴν π. Παρασκευὴν Ὀθωμανὸς ἐδηγὸς κάρρου φιλονικήσας πρὸς ἕλληνα βοσκὸν παρὰ τὸν Ἅγ. Δομέτιον ἐτραυμάτισεν αὐτὸν διὰ μαχαίρας εἰς τὸ στῆθος. Ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος συνελήφθη, ἐνῶ ἔφευγε μετὰ τοῦ κάρρου του ἀπὸ ρυτῆρος ἀναγνωρισθεὶς ἀπὸ τὸ ἓν ἐκ τῶν ὑποδημάτων, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχε πέσει ἕνεκα βίας.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΘΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΝ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐλειτούργησεν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Τρυπιώτου, ὅπου μεταξὺ τοῦ ἄλλου πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος παρευρέθησαν καὶ αἱ πανηγυρίζουσαι τὴν ἑορτὴν Συντεχνίαι τῆς πρωτευούσης.

◆ ◆ ◆

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης Κύπρου συνελθοῦσα τὴν π. Κυριακὴν εἰς τὸ Κατάστημα αὐτῆς ἐψήφισε τὰς γενομένας εἰς τὸ Καταστατικὸν τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἤδη ὑπ' ὄψει οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν.

◆ ◆ ◆

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ τῆς πρωτευούσης διὰ τοῦ Σωματείου αἱ Ἕνωσις» ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν διὰ τοῦ ἐντ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λάρνακι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ 274 μάλλινα περιλαίμια, 27 ζεύγη γάντια καὶ 6 ζεύγη κάλτσες.

◆ ◆ ◆

ΠΕΡΑΤΩΣΑΣ τὰς ἐν Μάντσεστερ ἐμπορικὰς σπουδὰς του ὁ εὐφυὴς σπουδαστὴς κ. Μίκης Ι. Μιχαηλίδης μετέβη ἤδη εἰς Ἐλβετίαν, ὅπως ἀκολουθήσῃ μαθήματα εἰς τὴν ἀνωτέραν Ἐμπορικὴν Σχολὴν τῆς Νεουσατέλης. Εἶνε ἄξιον σημειώσεως ἰδιαιτέρας ὅτι ὁ κ. Μ. Μιχαηλίδης ἀπεχείρησε μετὰ θάρρους ἐκ τῆς ἀφριγγλῆς νεότητος τὸ ταξείδιον ἀπὸ Ἀγγλίας διὰ Γαλλίας εἰς Ἐλβετίαν δι' ἀεροπλάνου εὐτυχήσας τοιουτοτρόπως πρῶτος πάντως ἐκ τῶν Κυπρίων νὰπολαύσῃ τὴν ἡδονὴν τῆς ἀναερίου ἀστραπιαίας κινήσεως καὶ τὴς ἀπὸ τῶν αἰθέρων ἀπόψεως [illegible] πολυταράχου πλανήτου μας.

◆ ◆ ◆

ΜΕΤ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΩΣ πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐν Λονδίνῳ σπουδάζων τὰ Νομικὰ εἰς τὴν Σχολὴν *Middle Temple* εὐβαπὶς νέος κ. Σπύρος Κ. Γεωργαλλίδης, υἱὸς τοῦ παρ' ἡμῖν μεγαλεμπόρου κ. Κ. Γεωργαλλίδου ἐδώσεν ἐπιτυχῶς ἐνώπιον τῶν οἰκείων καθηγητῶν τὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου ἔτους.

◆ ◆ ◆

Ο ΚΑΙΡΟΣ μετετράπη ἀποτόμως τὴν νύκτα τοῦ π. Σαββάτου εἰς βροχερόν.

Αἱ βροχαὶ αἱ ὁποῖαι κατέπιπτον σχεδὸν ἀκαταπαύστως τὴν νύκτα ἐξηκολούθησαν καὶ καθ' ὅλην τὴν Κυριακὴν καὶ τοιουτοτρόπως ὁ Νοέμβριος παρέδωκεν εἰς τὸν Δεκέμβριον τὴν Κυπριακὴν γῆν ὑπερκορεσμένην διὰ νὰ τὴν γονιμοποιήσῃ ἐκεῖνος πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ γεωργικοῦ κόσμου.

Ἀπὸ χθὲς δὲ ἔγεινεν ὁ καιρὸς καὶ ψυχρὸς καὶ τοῦτο διότι τὸ Τρῴοδος μᾶς ἀποστέλλει τὰς παγωμένας ἀπὸ τὸ χιόνι ριπάς του.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐπέτειον τοῦ Ἁγ. Σάββα ὁ κ. Σ. Θωμαΐδης, Φαρμακοποιὸς ἐν Κυρηνείᾳ.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ἕνεκεν πένθους τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ὁ κ. Νικόλαος Φ. Παπαδόπουλος, χορδοβατοῦς ἐν Λευκωσίᾳ.

◆ ◆ ◆

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν κατόπιν πολυμήνων βασάνων ἐκ προώρου τοκετοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου ἔπαθε μόλυνσιν ἀρίστη πολῖτις τῆς Λεμεσοῦ καὶ σεμνοτάτη καὶ λεπτοτάτη τοὺς τρόπους κυρία, ἡ ΕΛΕΝΗ ΣΤΓΑ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ. Ἡ κηδεία της ἐγένετο μετὰ πάσης σεμνοπρεπείας καὶ πλεῖστοι κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ φιλικῶν Οἰκογενειῶν.

Τὸν σύζυγον καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς τῆς ἀειμνήστου Ἑλένης καθόλου καὶ ἰδιαιτέρως τὴν βαυπενθοῦσαν ἀδελφὴν αὐ[illegible]

[illegible]

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ ὅτι ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν συμπολιτῶν Ὀθωμανῶν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰ διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται κατὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐνοικίων καὶ ζητοῦσι τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς, δηλ ....ἐνοικιοστάσιον.

◆ ◆ ◆

ΥΠΕΡ τῆς ἀγορᾶς μαλλίνων εἰδῶν διὰ τοὺς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀγωνιζομένους ἀδελφοὺς προσέφερεν εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ἑλληνίδων σελλ. 10 ἡ ἀξ. Κα Ὄλγα Χρ. Τραχωνίτου.

Ἐπίσης εἰσέφερον διὰ τὸ περιλαίμιον τοῦ στρατιώτου ἡ κ. Θεανὼ Α. Διασίδου 8 μάλλινα περιλαίμια, ἡ κ. Μαρίτσα Ἰωαννίδου σελ. 16, ἡ κ. Μαρίνα Μοριανθοπούλλου 4 ζεύγη μαλλίνων περιποδίων καὶ 2 ζεύγη χειροκτίων, ἡ κ. Σπυριδάκη 3

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ, τῇ 29)12 Δεκ. 1921.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ. Ἀπό τινος εἰς τὴν πόλιν μας παρατηρεῖται μικρὰ κίνησις περὶ τὸν ἀθλητισμὸν ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὸν γυμναστικὸν κ. Καλαβᾶν. Τὸ ποδόσφαιρον, τὸ παγκοσμίως παραδεδεγμένον ὡς ἡ ἀρίστη παιδιά, καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε ἤδη εἰσηγημένον εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ Γυμναστήρια τῆς Κύπρου, ἀπολαύει ἰδιαιτέρας προτιμήσεως ὑπὸ τῶν φιλάθλων τῆς πόλεώς μας. Ἡ Λάρνοξ σήμερον ἔχει 4 ποδοσφαιρικοὺς ὁμίλους ἤτοι τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, τοῦ Παγκυπρίου Ἐμπορικοῦ Λυκείου, τῶν *Civilians* καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου διηγωνίσθη μὲ τὴν ἀρτιοσύστατον τοιαύτην τοῦ Ἐμπορικοῦ Λυκείου. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη μετὰ ζωηρότητος μὲ ἀποτελέσματα δύο τέρματα ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἔναντι ἑνός.

Ἡ ὁμὰς Ἱεροδιδασκαλείου διεκρίθη διὰ τὸ ἀκούραστον καὶ θαρραλέον τῶν μελῶν της.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι πρωτοβουλίᾳ φιλάθλου τῆς πόλεώς μας, θὰ διεξαχθῶσι λίαν προσεχῶς ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες καθ' οὓς θὰ δοθῶσιν ἔπαθλα εἰς τὰς νικητρίας ὁμάδας ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου. Λεπτομερείας τῶν ἐπάθλων θὰ διαβιβάσω εἰς τὸ προσεχές.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι ὁ φίλοθλος Λυκειάρχης κ. Κουτουμᾶνος κάμνει πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν ὅπως οἱ ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Λυκείου καταρτισθῶσιν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ δι' αὐτὸ τὸν συγχαίρομεν.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ. Χθὲς τὴν πρωΐαν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμ να μας Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ὑπὸ Ἰταλικὴν σημαίαν ὅπως ἀποβιβάσῃ περὶ τοὺς 130 Ἀρμενίους πρόσφυγας ἐκ Κιλικίας. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο προέρχεται ἀπὸ διαφόρους τῆς Ἀνατολῆς λιμένας ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀπηγορεύθη ἡ ἀποβίβασις τῶν προσφύγων τούτων. Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν κατώρθωσε νὰ ἐλευθεροκοινωνήσῃ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης τρικυμίας ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν θάλασσάν μας ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς χθὲς Κυριακῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θὰ ἀποβιβάσῃ τοὺς πρόσφυγας αὔριον Τρίτην εἰς Δεκέλειαν, διότι οὔτε σήμερον κατωρθώθη ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας ἡ ἐλευθεροκοινωνία. Εἰς Δεκέλειαν οἱ πρόσφυγες θὰ ὑποστῶσιν 21 ἡμερῶν κάθαρσιν.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΡΑΝΟΙ. Ἡ μετὰ τῆς Ἀδος Παρασκευῆς Ἰωάννου ἐπιτροπὴ ἐκ Κυριῶν καὶ Δ)δων περιερχομένη τὴν πόλιν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῆς φανέλλας τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου μέχρι σήμερον συνέλεξε τὸ ποσὸν £140.

Τὸ ἐν τῇ πόλει μας ἑλληνοτεκτονικὸν Σωματεῖον «Στοὰ Κίμωνος» ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς φανέλλας τοῦ ἕλληνος στρατιώτου τὸ ποσὸν £8.

ΚΥΒ. ΗΜΙΜΕΤΡΑ. Ἐπειδὴ πολλὰ παράπονα συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν κατὰ τῶν χωρικῶν ἐκείνων οἵτινες ἐν ᾧ γνωρίζουν ὅτι τὰ δένδρα των εἶνε ἐπιβεβαρυμένα δι' ὑποθηκῶν ἢ *memorandum* ἐν τούτοις προβαίνουν εἰς τὴν ἐκκοπὴν τούτων καὶ πώλησιν ὡς ξύλων διὰ τοῦτο ὁ Διοικητὴς Λάρνακος διεβίβασεν αὐστηρὰς διαταγὰς πρὸς τοὺς Μουκτάρας νὰ προλαμβάνωσι τὰς τοιαύτας πράξεις. Βεβαίως ἡ ἐκκοπὴ δένδρων καρποφόρων καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς εἶνε ἐπιζήμιος καὶ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἀλλ' ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ δὲν προέρχεται ἐκ κακοβούλων προθέσεων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν δένδρων ἀλλ' εἰς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἡ ὁποία τοὺς μαστίζει καὶ ἡ ὁποία τοὺς ὁδηγεῖ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπιβλαβῆ διαβήματα.

Εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν ἠσχολήθημεν περὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἀνελύσαμεν τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα καὶ προκαλοῦντα ταύτην. Ἡ Κυβέρνησις εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰ αἴτια ταῦτα καὶ εἶνε ὁ μόνος ἁρμόδιος πρὸς ἄρσιν τούτων, καὶ θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἐν τούτοις δὲν δυναμεθα καὶ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν τοιαύτην ἐπιμβασιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Λάρνακος ὅστις ὁμολογουμένως πράττει πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐπαρχίας.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ. Σήμερον ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεώς μας ὑπέγραψαν ἐν τῷ Διοικητηρίῳ τὸ Συμβόλαιον διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας δάνειον ἐκ £3000 ὑπὸ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως. Αὐθημερὸν δὲ κατεβλήθη τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου.

Ο ΚΑΙΡΟΣ. Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ βροχερός, μετὰ σφοδροῦ ἀνέμου, ἡ δὲ θάλασσα τρικυμιώδης συντρίψασα μικράς τινας λέμβους παρὰ τὴν παραλίαν.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐτελέσθη δοξολογία ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Μελετίου Μεταξάκη ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Τῆς δοξολογίας προΐστατο ὁ Μητροπολίτης Κιτίου.

ΕΠΙΣΚΟΠ. ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ. Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ πρόσφυξ ἀρμένιος Ἐπίσκοπος Κος Πέτρος Σαλατζιὰν ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Κιτίου Κον Νικόδημον μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησαν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῆς ἐν Κιλικίᾳ καταστάσεως.

ΕΥΛΟΓΙΑ. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος παρεκρήθη ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Λάρνακος ὑποπτον κροῦσμα εὐλογίας ἐπὶ πρόσφυγος ὅστις ἀμέσως ἀπεμονώθη ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

Ὁ κυβερνητικὸς ἐμβολιαστὴς κ. Ἀγαθοκλῆς Πελενδρίδης ἐμβολιάζει καθημερινῶς ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ τοὺς ἐν αὐτῷ πρόσφυγας καὶ πάντας τοὺς πρὸς τοῦτο προσαγομένους πολίτας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ. Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς παρ. Παρασκευῆς ἤρξατο τῶν παραστάσεών του εἰς τὴν πόλιν μας ἐν τῇ εὐρείᾳ καὶ κομψῇ αἰθούσῃ τοῦ Κινηματογράφου ΠΑΤΕ ὁ ὑπὸ τὸν κ. Φὺρστ Ἑλληνικὸς Θίασος.

Τὸ πρῶτον ἔργον τὸ ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ «Ἐξοχώτατος Παπᾶς» μολονότι δὲν εἶναι ἐξόχου τινὸς πλοκῆς καὶ ἐνδιαφέροντος, ἐντούτοις ἀπέδειξεν ὅτι τὰ μέλη τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸν θίασον εἶναι ἀληθεῖς καλλιτέχναι μὲ τάλαντον δυσκόλως περιγραφόμενον. Τὰς καλὰς ὅμως ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ ἐκ τῆς πρώτης ταύτης παραστάσεως διεσκέδασε κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου, ἡ δευτέρα παράστασις ἥτις ἦτο μία ἄσημος ἐπιθεώρησις καὶ ὅλως ἀνάρμοστος εἰς Ἑλληνικὸν κοινόν.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἠθοποιοὶ Ἕλληνες ἐρχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐλεύθερα χώματα τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος εἰς ὑποδούλους Ἑλληνικοὺς τόπους παραγνωρίζουσι τὸν ὑψηλὸν προορισμόν των καὶ συντελοῦσι νὰ μεταβάλλεται τὸ θέατρον ἀπὸ ναοῦ τῆς ἠθικῆς εἰς τόπον ὀλεθρίων διδασκαλιῶν.

Δὲν θὰ εἶναι παράδοξον ἐὰν εἰς ἐπανάληψιν παρομοίας ἐπιθεωρήσεως ἀποδοκιμασθῶσιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἠθοποιοὶ μὴ ἀποβλέποντες πρὸς τὸ ὑποστηρίζον αὐτοὺς κοινὸν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑ. Ἡ πληθώρα τῶν προσφύγων ἐν τῇ πόλει μας ἐγέννησε τὸ ζήτημα τῶν ἐνοικίων οἰκιῶν καὶ καταλυμάτων τὸ ὁποῖον στενοχωρεῖ σχεδὸν πάντας τοὺς μὴ κεκτημένους ἰδιόκτητον οἰκίαν ἢ κατάστημα. Τὰ ἐνοίκια ἔφθασαν εἰς δυσθεώρητα ὕψη οἱ δὲ ἰδιοκτῆται φαίνεται ὅτι δὲν προτίθενται νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὴν ἀλίμακα τοῦ ὑψωμοῦ καὶ ἐγείρουσι καθημερινῶς νέας ἀξιώσεις, ἐν πολλοῖς παραλόγους. Δὲν αἰσθάνονται αὐτοὶ τὸ κρύο καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐννοοῦν νὰ οἰκτίρασουν τὸ πάπλωμα.

Ψιθυρίζεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπέμβῃ καὶ κηρύξῃ ἐνοικιοστάσιον ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ θὰ παρέχῃ ἀληθινὴν εὐεργεσίαν εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐνοικιαστάς.

Ο. Υ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ)

ΛΑΡΝΑΞ, τῇ 28)11 Δεκεμβρ. 1921.

Τὸ τηλεγραφικὸν ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ πρώην Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου Μεταξάκη προξένησε κατάπληξιν καὶ δυσφορίαν γενικήν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, δικαιολογουμένην ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ διενεργήθη ἡ ἐκλογή, αὕτη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐν Κων)πόλει ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἀποχωρησάσης πλειονοψηφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις πλειονοψηφία συνετῶς φερομένη ὑπὸ τὰς παρούσας κρισίμους ἐθνικὰς περιστάσεις ἐπεδείξατο ἐθνικὴν πειθαρχίαν συμμορφωθεῖσα πρὸς τὰς συστάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἐντούτοις δὲν ἔλειψε καὶ εὐάριθμος ἐνταῦθα τάξις ἀνθρώπων οἵτινες ὑπὸ κομματικοῦ φανατισμοῦ ἐλαυνόμενοι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς τοῦ κ. Μεταξάκη, ἐξεδήλωσαν χαρὰν καὶ εὐχαριστησιν. Ἐνθουσιασμὸς ἄκρατος ἐξεδηλώθη πρὸ παντὸς δι' εὐσήμους λόγους εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ὁποίου ἐψάλη δοξολογία προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου μὴ ἀναμείναντος τοῦλάχιστον τὴν ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς ἐκ μέρους τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

* * *

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ, τῇ 28)11)1921.

—Ὁ καιρὸς εἶνε βροχερός· βροχαὶ ραγδαῖαι ἔπεσαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας λίαν ὠφέλιμοι διὰ τὴν γεωργίαν.

—Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπεία συνεδριάσασα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐνν. κ. Διοικητοῦ ἐπελήφθη τῶν διαφόρων ἐνστάσεων αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων Κτήματος καὶ πολλῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας, διὰ τὰ σχολικὰ δικαιώματα. Τινὸς τούτων ἀπέρριψεν ἄλλας δὲ ἐτροποποίησε.

—Ἐστάλη πρὸς τὴν Τοπικὴν Κυβέρνησιν διαμαρτυρία ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος διὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ τῶν προσκοπικῶν ἐκδρομῶν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐπανορθωθῇ ἡ μεγάλη αὕτη ἀδικία, ἥτις ἔλαβε χώραν ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν.

—Εἰς τὸ ἀρτισύστατον Σωματεῖον «Λαϊκὸν Κέντρον» θὰ γίνωνται τακτικὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς κοινωνικὰ διδάγματα ὑπὸ τοῦ εὐπαιδεύτου δικηγόρου κ. Φ. Γεωργιάδου. Ἐπιδοκιμάζομεν πλήρως τὴν ἀξιέπαινον ταύτην ἀπόφασιν τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου, καθ' ὅτι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι πολλὰ τὰ ὠφέλιμα θὰ προκύψουν ἐκ τῶν διδαγμάτων τούτων εἰς τὴν κοινωνίαν μας. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν τοῦτο λάβῃ μεγαλυτέραν ἐπέκτασιν.

—Μία ἔλλειψις τὴν ὁποίαν καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν παρατηρεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἔλλειψις νυκτερινῆς σχολῆς. Ἡ ἔλλειψις δὲ αὕτη καθίσταται μᾶλλον καταφανὴς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς ὁ ἐργατικὸς κόσμος μὴ ἔχων ἄλλο μέρος διὰ νὰ περάσῃ τὰς ὥρας του καταφεύγει εἰς τὰ καφενεῖα, ὅπου σπαταλᾷ ἀσκόπως καὶ ἐπιβλαβῶς ταύτας. Εἶνε δυνατὸν νὰ διορθωθῇ τοῦτο;

—Αἱ ἄλλαι πόλεις ἤρχισαν νὰ κινοῦνται καὶ νὰ διενεργοῦν ἐράνους ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τοῦ πολέμου καὶ ὑπὲρ τῶν γενναίων μας στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι φρουροὶ ἀκοίμητοι τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐλευθερωθέντων ἑλληνικῶν μερῶν θὰ περάσωσι τὸν μαῦρον χειμῶνα. Ἡμεῖς ἐδῶ ἄραγε πρέπει νὰ ἀδρανοῦμεν;

—Ἤδη ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος Λεμεσοῦ ἤρχισε δραστηρίως νὰ ἐργάζηται πρὸς ἐπιτυχεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ μελλόντων νὰ προκηρυχθῶσι Παγκυπρίων ἀγώνων. Ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου θέλει προσῇ εἰς τὴν λῆψιν τῶν δεόντων ὅπως καὶ ἡμεῖς συμμετάσχωμεν εἰς τούτους.

—Τὴν παρ. Πέμπτην ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸ χωρίον Τάλα ὡμιλήσας μετὰ δυνάμεως λόγου πρὸς τὸ πυκνὸν ἐκκλησίασμα. Τὴν Α. Πανιερότητα προσεφώνησεν ἐγλώττως ὁ ἄριστος καὶ ἀκούραστος διδάσκαλος κ. Κωνσταντῖνος Χαραλάμπους. Ἐζήτησε δὲ παρὰ τοῦ Π. Μητροπολίτου ὅπως παραχωρηθῇ ἐκ τῶν κτημάτων τῆς Ἐκκλησίας μέρος τι πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου· ἡ αἴτησις αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως παραχωρηθῇ τὸ ἀναγκαῖον μέρος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἐπίσης οἱ μαθηταὶ ἐτραγούδησαν μετὰ σπανίας ἐπιτυχίας ὡραῖα τραγούδια. Ἡ Α. Πανιερότης ἔφυγε ἀποκομίζων καλλίστας ἐντυπώσεις περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ νέου τούτου διδασκάλου, ὃν καὶ συγχαίρομεν θερμῶς.

—Σήμερον Κυριακὴν ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον λίαν ἐποικοδομητικῶς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου. Ἐπίσης ἐκήρυξεν εἰς τὸ χωρίον Κισσόνεργα ὁ ἱερολογ. Διάκονος κ. Νικόλαος Σανταμᾶς.

—Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κτήματος θὰ διοργανώσῃ συναυλίαν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τοῦ Σωματείου ἀντὶ χορευτικῆς ἑσπερίδος, ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν.

—Ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν θὰ λάβῃ χώραν Προσκοπικὴ συναυλία προσεχῶς.

—Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν 25 καὶ 26 Δεκεμβρίου τὸ Δασονομεῖον θὰ πωλήσῃ διὰ ἐλευθέρας πράσεως διάφορα εἴδη ξυλείας καὶ ἄνθρακας εἰς τὰς ἀποθήκας Κτήματος καὶ Πάφου.

—Ὁ Κινηματογράφος ἤρχισε πάλιν νὰ μᾶς ψυχαγωγῇ κατόπιν μικρᾶς διακοπῆς. Ὅλοι πρέπει νὰ παρακολουθοῦμεν τὰ ἀριστουργήματα, τὰ ὁποῖα παρελαύνουν ἐπὶ τῆς Κινηματογραφικῆς Ὀθόνης. Προσεχῶς, λίαν προσεχῶς, θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔργα ὑπέροχα.

Χ.

× × ×

ΕΚ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΟΠΗΓΗΣ

Εἴδησίς τις ριφθεῖσα εἰς τὸ χωρίον μας, ἄγνωστον πόθεν, ἐνέβαλε τοὺς κατοίκους εἰς μεγίστην ταραχήν. Πρόκειται καὶ πάλιν περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρικοῦ κέντρου εἰς ἄλλο μέρος. Ἐὰν εἶναι μόνον ἁπλῆ διάδοσις, κανεὶς δὲν γνωρίζει· ἐν τούτοις ὅμως οἱ Μουκτάραι ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, συνέταξαν ἀμέσως ἀναφοράν, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλαν εἰς τὸν Ἀρχίατρον τῆς Νήσου καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ παρακαλοῦσι νὰ μὴ γίνῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἄδικημα τοῦτο.

Καὶ βεβαίως εἶνε πολὺ λυπηρόν, ἐὰν λάβῃ χώραν τοιαύτη τις πρᾶξις διότι πρῶτον οἱ κάτοικοι ἐφρόντισαν νὰ κτίσωσι Φαρμακεῖον καὶ οἴκημα διὰ τὸν Φαρμακοποιὸν στοιχίσαντα πλέον τῶν £300, καὶ δεύτερον δὲν συμφέρει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κυβέρνησιν νὰ χαθῇ τοιαύτη ἐργασία, ἡ ὁποία διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίζηλον ἐκεῖνο σημεῖον, εἰς ὃ σήμερον εὑρίσκεται, παρῆλθον ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη.

Ὡς μανθάνομεν εἰς τὸ Φαρμακεῖον τοῦτο γίνεται τόση ἐργασία, ὅση δὲν γίνεται εἰς κανὲν ἄλλο τοιοῦτον.

Ἐὰν ὁ ἔντιμος Ἀρχίατρος ἀποφασίσῃ ποτὲ νὰ ἐξέλθῃ εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἰατρικῶν Κέντρων καὶ ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ἐξαιρετον Φαρμακεῖον, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ μεταβάλῃ γνώμην—ἂν τυχὸν ἔχῃ σχηματίσῃ τοιαύτην—καὶ δὲν θὰ θελήσῃ νὰ στερήσῃ ἡμᾶς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ λίαν καταλλήλου ἰατροῦ καὶ Φαρμακοποιοῦ μας. Καὶ τὰ πέριξ χωρία μανθάνομεν ὅτι ἑτοιμάζουν αἴτησιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι θὰ στοιχίσῃ πολὺ πρὸ πάντων εἰς τὴν ψυχολογιάν, ἡ ὁποία συνήθως πεζῇ ἔρχεται καὶ λαμβάνει τὰ φάρμακα, ἡ μετάθεσις τοιούτου κέντρου.

Εἷς κάτοικος.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν Πτώχευσιν τοῦ **Νικολάου Ι. Τζιάκκα,**
ἐκ Καραβᾶ
καὶ
Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον.

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ ἐπαληθεύσαντες τὰ δάνειά των πιστωταὶ τῆς ἄνω πτωχεύσεως ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἐν Κυρηνείᾳ κατὰ τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1921 καὶ ὥραν 10ην π.μ. πρὸς σύσκεψιν περὶ καταρτισμοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἐν Κυρηνείᾳ τῇ 14 Δεκεμβρ. 1991.

Ὁ εἰσηγητὴς
Χ. Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπαγορεύεται τὸ κυνήγιον ἐντὸς τῶν ἐλαιώνων καὶ σπαρτῶν τοῦ παρὰ τὴν Λευκωσίαν Μετοχίου Κύκκου Ἅγ. Προκόπιος.

Μετοχίῳ Κύκκου 29 Νοεμ: 1921.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια ἡλικίας 20-25 ἐτῶν δι' ἀρίστην ἑλληνικὴν οἰκογένειαν ἐν Αἰγύπτῳ. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος».

Nº. 63
ΤΕΙΑ ΚΕΥΛΑΝΗΣ

Ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἐκτάκτου ποιότητος **Τσάγια Κεϋλάνης** μάρκας No. 63 ἐλάβομεν καὶ ἐφέτος εἰς βακέττα διαφόρων μεγεθῶν καὶ τῆς ὀκᾶς.

(13-8) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μία καλτσομηχανὴ ἐν καλῇ κατάστασει συστήματος *Foster*. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 12 Δεκεμβρίου (ὥρα 11 μ.μ.)

Ἐπιτροπὴ τῶν διαφωνούντων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, περιλαμβάνουσα τοὺς Μητροπολίτας Αἴνου καὶ Δαρδανελλίων, ἀφιχθεῖσα ἐνταῦθα ἐξέθηκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς λεπτομερείας τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ἐν Κων)πόλει. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὰ ἑπτὰ ταῦτα μέλη τῆς Συνόδου ἐκηρύχθησαν αὐθαιρέτως ἔκπτωτα τοῦ ἀξιώματός των ὑπὸ τῶν ἄλλων τεσσάρων, διότι ὑπεστήριζον τὸ ἐπάναγκες τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς 23ης Ἰανουαρίου, ὅπως δυνηθῶσι νὰ μετάσχωσι καὶ οἱ Μητροπολῖται τῶν ἐπαρχιῶν τῶν προσαρτηθεισῶν ἢ διοικουμένων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιστολὴ σχετικὴ πρὸς τὴν ἔκπτωσιν λέγουσα ἁπλῶς, ὅτι κατόπιν συσκέψεως μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ Συμβουλίου, τὰ ἑπτὰ Συνοδικὰ μέλη καθῃρέθησαν τῶν καθηκόντων των, ἐπεστράφη ὡς ἀπαράδεκτος. Εἶνε ἐνδιαφέρον ὡς πρὸς τοῦτο νὰ σημειωθῇ, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ «Νεολόγος», τὸ βενιζελικὸν ὄργανον ἐν Κ)πόλει, διαμαρτύρεται κατὰ τῶν γελοίων διαβημάτων τούτων, εἰς τὰ ὁποῖα προέβησαν οἱ διεύθυνοντες τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλογάς, ὅπως δημιουργήσωσιν ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα σήμερον ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς παραπέμπεται εἰς δίκην ὁ Ἐπίσκοπος Μελέτιος Μεταξάκης (αὐτὸς ὅστις ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης) ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατέλαβε παρανόμως τὴν Μητροπολιτικὴν Ἕδραν Ἀθηνῶν καὶ δι' ἀπόπειραν νὰ προκαλέσῃ χωρισμὸν ἐκκλησιαστικὸν ἢ σχίσμα τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΥΠΟΥ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ CADBURY

Αἱ καλύτεραι σοκολάται τοῦ κόσμου κατεσκευασμέναι δι' ἐκλεκτῶν καὶ ἀγνῶν ὑλικῶν ὥστε νὰ εἶναι γευστικώταται καὶ θρεπτικώταται.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ ἄλλα εἰδικὰ καταστήματα

ΕΝ ΚΥΠΡΩ. (12—26)

Bournville Cocoa

BY EVERY TEST
THE VERY BEST

"CADBURY"
"BOURNVILLE"
(Reg. Trade Marks)

ΜΟΝΟΝ 25 ο)ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ:

Ἔπρεπε 50 ο)ο ὅση εἶναι ἡ διαφορά!

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν μερικῶν ἀγοραστῶν τῶν Σπίρτων ὅπως μὴ ξαφνίζωνται διότι νέα ἐργοστάσια προτείνουν μὲ 15 ο/ο ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ Σπίρτα τοῦ ΠΕΤΕΒΙΝΟΥ (εἰς ἄλλας πόλεις προτείνουν 10 ο/ο ὀλιγώτερον ἀλλοῦ 25 καὶ ἀλλοῦ 20 ο/ο) Εἶνε ἐντελῶς φυσικόν. **Κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν τιμήν του.** Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἀνεφάνησαν ἐν Κύπρῳ Σπίρτα Ἰαπωνικά, Ἰταλικά, Αὐστριακὰ καὶ ἄλλα μάλιστα κατὰ 50 ο/ο εὐθηνότερα ἀπὸ τὰ **Σουηδικά,** καὶ τὰ ὁποῖα καθὼς ἦτο ἐπόμενον σταματοῦν εἰς τὰ ράφια τῶν μαγαζιῶν ἅμα ἀρχίσῃ ἡ ὑγρασία τοῦ χειμῶνος. Δὲν εἶνε μόνον εἰς τὰ Σπίρτα ποῦ συμβαίνει νὰ ὑπάρχῃ πρᾶγμα δεύτερον καὶ τρίτον. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὰ σιγάρα, εἰς τὰ ψωμ